మాయమైన బుల్లెట్

సికిందర్

ఉదయం 11 గంటలకి ఈల వేసుకుంటూ ఆఫీసులో ప్రవేశించిన జాన్‌ని చూసి లాల్ మండిపడి అన్నాడు.

"ఇంత ఆలస్యమైందేం? ఎక్కడున్నావు ఇంత సేపూ?"

జాన్ చిన్నగా నవ్వాడు. "ఆలస్యానికో అందమైన కారణం. క్రింద కార్లో ఒక అమ్మాయి...."

లాల్ రెచ్చిపోయి అర్చాడు, "యూ డర్టీ పార్ట్‌నర్! తెల్లారుతుండగానే...."

"మిస్టేక్, పార్ట్‌నర్, మిస్టేక్! తెల్లారుతుండగా కాదు, ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు నేనింకా నిద్ర లేవక ముందు ఆమె నా తలుపు తట్టింది. గాభరాగా లోనికి వచ్చి, నా చేతులు పట్టుకొని, 'జాన్! నేను మీ చెల్లెని. నన్ను రక్షించండి. నన్నెవరో పొంచి వుండి రహస్యంగా గమనిస్తున్నారు. నన్ను-నన్నేదో చెయ్యాలనుకొంటు న్నారు. నన్ను కాపాడిండి ప్లీజ్!' అంటూ కన్నీళ్లు

పెట్టుకొంది.

జాన్ మాటలు విని లాల్ సూటిగా చూశాడు. "నువ్వు కలగన్నావా? లేక పొరబడ్డావా? తెల్లారుతుండగానే ఆపదలో యిరుక్కునే అమ్మాయిలెవరు? నువ్వు చెప్పేది బహుశా రాత్రి జరిగివుంటుంది."

జాన్ అడ్డంగా తల వూపాడు "కాదు, ఇప్పుడు జరిగింది. క్రింద కార్లో ఆమె వుంది."

"ఆల్ రైట్, ఆమె దేనికి భయపడుతోంది? ఎవరికి భయపడుతోంది? ప్రేమ వ్యవహారమా? విలన్స్ మధ్యలో ప్రవేశించారా?"

జాన్ మళ్ళీ నవ్వాడు. "ఆమె బ్యాగులో రివాల్వర్ వుంది. దాన్నెవరో రహస్యంగా పెట్టారు. అందులో ఒక బుల్లెట్ తక్కువ వుంది."

లాల్ కళ్లు విశాలమయ్యాయి. "రివాల్వర్లో బుల్లెట్ లేనంతమాత్రాన అది ప్రాణ నష్టానికి గురయిందని చెప్పలేం. కేవలం ఆమెని భయపెట్టడానికి ఎవరయినా దాన్ని తొలగించి రివాల్వర్ని బ్యాగులో పెట్టి వుండవచ్చు. వెల్, ఆమె ఏం చెప్పింది?"

"ఆమె చెప్పిందంతా విన్నాను. కాని సలహా యివ్వలేదు. కేసులు సంయుక్తంగా స్వీకరించాలని నువ్వు కండిషన్ పెట్టావుగా?"

"అవును, బుద్ధిమంతుడివి. ఆమెని తీసుకురా; కేసు సంయుక్తంగా విద్దాం."

జాన్ క్రిందికి వెళ్ళి అయిదు నిమిషాల్లో ఒక ఇరవై ఏళ్ళ యువతితో తిరిగి వచ్చాడు. ఆమె వస్త్రధారణ చూస్తే ఆమెనెంత భయం ఆవహించిందో తెలుస్తుంది. కళ్ళలో ఎక్కడలేని ఆందోళన. పాలిపోయిన ఆమె

ముఖంలో ఏమాత్రం కళ లేకపోగా, పరిస్థితి ఏ కొంచెం విషమించినా పెద్ద పెట్టున ఏడ్చేందుకు సిద్ధంగా వుంది.

"మిస్ శైలజ. సౌత్ ఇండియా ఎంటర్ ప్రైజెస్ ఆఫీసులో టైపిస్టు" పరిచయం చేశాడు జాన్.

ఆమె నమస్కరించింది. లాల్ తలూపి కూర్చోమన్నాడు. ఆ తర్వాత ఆమె భయాన్ని దూరం చేస్తూ అన్నాడు—

"జీవించడానికి ముఖ్యంగా కావల్సింది ధైర్యం. ధైర్యం కోల్పోతే ప్రతి చిన్న సమస్య ఒక భూతంలా కనిపిస్తుంది. ధైర్యం చూపిస్తే పొంచివున్న పరిస్థితులన్నీ పలాయనం చిత్తగిస్తాయి.

మిమ్మల్నెవరో అపరాధిని చెయ్యాలనుకుంటున్నారు- లేదా కనీసం అలా భయపెట్టాలనుకొంటున్నారు. ఒకర్ని భయపెట్టకుండా కొందరు ఈ లోకంలో బ్రతకలేరు. కాబట్టి భయపెట్టేవారికి భయపడకుండా మీరా బ్యాగులోంచి రివాల్వర్ తీసి చెత్తకుండీలో పారేసినప్పుడే మీ సమస్య చక్కగా పరిష్కారమయ్యేది. ఏమంటారు?"

"మిస్టర్ లాల్! ఈ ఆలోచన నాకు రాలేదుగానీ, మీరు చెప్పాక నేను మంచిపనే చేశాననిపిస్తోంది! నిజంగా మీరు నన్ను కాపాడతారా?"

"ఈ ఏజెన్సీ మీ సేవలు చేయడానికే. ఇక రివాల్వర్ చూపించండి."

ఆమె లాల్ కు బ్యాగు అందించి అంది: "రివాల్వర్ ని నేను ముట్టుకున్నాను. నా వేలిముద్రలు దానిమీద వుంటాయని జాన్ చెప్పారు."

లాల్ సొరుగులోంచి గ్లోవ్స్ తొడుక్కొని, బ్యాగులోంచి రివాల్వర్ తీశాడు. దాన్ని పరీక్షగాచూసి, మజిల్

వాసన చూశాడు. ముక్కు మండి ఛాంబర్ తెరిచి చూశాడు. ఒక బుల్లెట్ తక్కువ వుంది, కాని ఖాళీ షెల్ తొలగించి లేదు.

"ఈ రివాల్వర్ ప్రేల్చబడింది" అన్నాడతను. "మీరు దీన్ని ఎప్పుడు, ఎక్కడ చూశారు?"

"ఈ ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు" అంది శైలజ, "ఆఫీసుకు బయలుదేరడానికి సిద్ధమవుతూ బ్యాగు తెరిచాను. అందులో దాన్ని చూసి అదిరిపోయాను."

"ఈ రివాల్వర్ ఎవరిదో మీకు తెలుసా?"

"నా బాస్-సాంబశివరావుది. మిస్టర్ లాల్, మీకు పరిస్థితి వివరంగా చెప్తే నా భయం అర్థం చేసుకుంటారు"

"అర్థం చేసుకుంటాను, చెప్పండి."

"నిన్న ఆదివారం మధ్యాహ్నం బాస్ నాకు ఫోన్ చేసి రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి ఇంటికి రమ్మన్నారు-కొన్ని ఆఫీసు విషయాలు చర్చించడానికి. నేను సరిగ్గా ఆ సమయానికి వెళ్లాను. కానీ అక్కడాయన లేరు! ఎక్కడికెళ్లారో తెలియలేదు.

"నాతో చెప్పకుండా నన్ను రమ్మని చెప్పి ఆయన ఎక్కడికెళ్ళారో అంతుబట్టలేదు సరే, అక్కడికెళ్ళి నేను కొత్త చిక్కులు తెచ్చుకున్నాను! నా వ్యక్తిత్వాన్ని పోగొట్టుకున్నాను!"

"ఏమిటి మీరనేది?"

శైలజ నెమ్మదిపడింది. "నా బాస్ భార్య సులోచనతో రాత్రి నాకు ఘర్షణ జరిగింది. ఆమె ఒట్టి అనుమానపు పిశాచి. ఆమెకెంత అనుమానమో బాస్‌కు అంత చపలత్వం. యాభై ఏళ్లొచ్చినా సరసాలకు కొదువలేదు. ఈ ఉద్యోగంలో చేరిన ఈ ఆర్నెల్లలో నేను చాలా

విసిగిపోయాను ఆయన చేష్టలకి.

"ఆయన నాతో ఎక్కడ వ్యవహారం నడుపుతున్నాడోనని ఆమె అనుమానం. కాని ఆయన వెకిలిచేష్టలకి మించి హద్దులు దాటరని నాకు తెలుసు. ఆయనకంత ఓపికా, శక్తీ లేవు. ఈ విషయం ఆమెకు తెలియదు. ఒళ్ళంతా కళ్ళు చేసుకొని మమ్మల్ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తుంది. ఆయన ఇంటి కాలస్యంగా వెళ్తే నిలదీసి అడుగుతుంది.

నేనామెను ఎక్కువసార్లు చూడలేదు. ఇంటికెళ్ళే అవసరం తరచు రాదు. నలభై ఏళ్లు వచ్చినా భర్తమీద అంత శ్రద్ధ చూపడానికి కారణం పిల్లలేకపోవడమనుకొంటాను.... పిల్లలుంటే ఆ సంతృప్తిలో భర్త గురించి పట్టించుకొనేది కాదు. ఇప్పుడామెకు భర్త తప్ప దిక్కెవరు?"

"నిన్న రాత్రి ఏం జరిగిందో చెప్పండి?"

"ఆయన రమ్మన్న సమయానికి వెళ్లాను-రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి. అప్పుడే వున్నట్టుండి మబ్బులు కమ్మి ఆకాశం నల్లబడింది. మెరుపులు మెరిశాయి. గాలి వీచి, హఠాత్తుగా వర్షం ప్రారంభమైంది.

"నేను బాస్ ఇంటికెళ్ళేసరికి ఆయన భార్య అప్పుడే ఎక్కడినుంచో వచ్చినట్టుంది - కొత్త బట్టల్లో వుంది. తలుపు తెరిచి నన్ను ఆశ్చర్యంగా చూసింది. నన్ను బాస్ పిలిచినట్లు చెప్పాను. ఆమె ముఖంలో రంగులు మారాయి. లోనికి రమ్మని తలూపింది. నాకు భయం వేసింది-ఆమె వాలకం చూసి. నేను లోనికెళ్ళగానే ఆమె దభాలున తలుపులేసి, బాస్ ఇంట్లో లేరని చెప్పింది."

"తర్వాత?"

"ఎక్కడి కెళ్ళారని అడిగాను. తెలియదంది. తా నిప్పుడే బయటినుంచి వస్తున్నట్లు చెప్పింది. క్షణ క్షణానికీ కోపంతో ఎర్రబడుతున్న కళ్లతో నన్ను మింగేసేలా చూస్తూ బాస్ ఎందుకు పిల్చారని అడిగింది. ఆఫీసు విషయాలు మాట్లాడ్డానికని చెప్పాను. ఆమె విషపు నవ్వు విసిరింది. ఆ సమయంలో నేనక్కడికి ఎందుకొచ్చానో వేరే అర్థముందని చెప్పింది."

"ఏమిటది?"

"నిన్న సాయంత్రం 4గంటలకు బాస్ స్నేహితుడెవరో బర్త్ డే పార్టీకి పిల్చారుట. ఆమె భర్తతో వెళ్ళడానికి సిద్ధమయింది. కాని, ఆయన హఠాత్తుగా నిర్ణయం మార్చుకొని ఆమెనే వెళ్ళమన్నారట....ఏవో ఆఫీసు పనులున్నాయని చెప్పారట.

"కాబట్టి—తనని ఒంటరిగా పార్టీకి పంపి, నన్నక్కడికి పిలిపించడంలో ఆయన ఉద్దేశమేమిటో స్పష్టంగా తెలుస్తోందని చెప్పింది.

"ఆయన ఆఫీసు పనిమీదే పిల్చారని గట్టిగా చెప్పాను. 'కాదు! నీ మాయ మాటలతో నన్ను నమ్మించకు! మీ ఇద్దరి వ్యవహారం నాకు తెలుసు! నేనేమీ గుడ్డిదాన్ని కాదు తెలుసా? నువ్వంటే ఎంత ఇష్టం లేకపోతే ప్రాణ స్నేహితుడి పార్టీ మానుకొని నిన్నిక్కడికి పిలిపిస్తాడు!' అరిచింది.

"అంతటితో వూరుకోలేదు. నానా దుర్భాషలాడింది. 'తండ్రిలాంటి వాడితో సరసాలాడ్డానికి నీకు సిగ్గులేదూ?' అంటూ ఇంకిలాంటి మాటలెన్నో....ఓహ్, వర్ణించలేను! ఆమె మాటల్లో ఏమాత్రం నిజంలేదని నేను వాదించాను.

"ఆమె సహనం కోల్పోయి నన్ను కొట్టబోయింది. నేను తప్పించుకున్నాను. కానీ ఆమె వదల్లేదు. తలుపు దగ్గర నన్ను పట్టుకుంది. నా చెంపమీద బలంగా కొట్టింది. నేనూ సహనం కోల్పోయాను. విసురుగా చెయ్యెత్తి ఆమె ముఖంమీద చరిచాను. ఆమె గట్టిగా అర్చింది—కానీ ఎవరికీ విన్పించలేదనుకుంటాను—ఆకాశం గర్జిస్తోంది—అదే మంచిదైంది.

"నేను తటాలున తలుపు తెరిచి బయట కురకబోయాను గానీ, గాలి నన్ను లోనికి తోసేసింది. ఈలోపు ఆమె తేరుకుని, నా జడ పట్టుకొని చరచర బెడ్‌రూంలోకి లాక్కెళ్ళి నేలమీద పడేసింది. ఒక్క గంతువేసి, సొరుగులోంచి రివాల్వర్ తీసింది. దాన్ని నాకు గురిపెట్టి—"

"ఏం చేసింది?"

"హెచ్చరిక చేసింది" అంది శైలజ గుటక వేసి, "రేపీపాటికి నేను వుద్యోగం వదిలేసి దూరంగా పారిపోకపోతే చంపుతానంది. నా ఉద్యోగం గురించి మాట్లాడే హక్కు ఆమెకు లేదన్నాను. 'మరి—నాకూతురు లాంటిదానివి, నా భర్తను వల్లో వేసుకొనే హక్కు, నీతి నియమాలూ నీకున్నాయా?' అందామె. ఇలాంటి పిచ్చి మాటలు వాగితే పళ్ళూడగొడ్తానన్నాను.

"మిస్టర్ లాల్," శైలజ అంది ఆవేశం అణచుకొంటూ, "ఈ మాటలు చెప్పి కొద్దిలో నేను ప్రాణాలు పోగొట్టుకొనేదాన్ని. ఆమె నా మీదకి దూకి రివాల్వర్ ట్రిగ్గర్ నొక్కబోయింది. ఆమెని బలంగా వెనక్కి నెట్టేసి, రివాల్వర్ని దూరంగా విసిరేశాను! ఆమె వెల్లకిలా పడిపోయింది. అంతే—ఆతర్వాత ఏమీ జరుగలేదు. నేను లేచి పరిగెత్తి వచ్చేశాను."

"అప్పుడామె తెలివి తప్పిందా?" అడిగాడు లాల్.

"లేదనుకుంటాను. ఆ అవకాశం లేదు—ఆమెకంత గట్టి దెబ్బ తగల్లేదు."

"వెల్, మీరెక్కడుంటున్నారు?"

"అపర్ణా అపార్ట్‌మెంట్స్ - చార్మినార్ క్రాస్ రోడ్స్‌లో. అక్కడనుంచి తిన్నగా ఫ్లాట్‌కొచ్చి రాత్రంతా నేను బయటికెళ్ళలేదు. మరి ఈ రివాల్వర్ నా గదిలో, నా బ్యాగులో ఎలా వచ్చిందో అర్థం గావడంలేదు. దాన్ని చూసి నా ప్రాణాలెగిరిపోయి జాన్ దగ్గరికి పరుగెత్తుకొచ్చాను. ఆయన రివాల్వర్‌లో ఒక గుండు లేదని చెప్పారు....ఇక ఊహించండి నా పరిస్థితి!"

"మీ బాస్ ఎక్కడున్నారో తెలియదా?"

"తెలియదు. రాత్రి ఇంటికి మూడుసార్లు ఫోన్ చేశాను. ఇంట్లో ఎవరూ లేరనుకుంటాను—రెస్పాన్స్ లేదు. ఒకవేళ ఆమె బయటికెళ్ళి భర్తను గాలించి పట్టుకొని, రివాల్వర్‌తో చంపి, దాన్ని నా బ్యాగులో...."

లాల్ నవ్వాడు. "పిచ్చి ఆలోచన మానండి. ఆమెకు భర్తతప్ప దిక్కెవరు? మీరేకదూ ఈ మాట అన్నది?"

శైలజ వెంటనే అంది, "ఆవేశంలో ఆమె ఏ అఘాయిత్యమైనా చేయవచ్చు!"

"ఆమె చంపాలనుకుంటే మిమ్మల్నే చంపాలి!"

"అయితే మీరిప్పుడేమంటారు?"

"రిసీవర్ ఎత్తి మీ బాస్‌కు ఫోన్ చెయ్యండి, ఇప్పుడొచ్చాడేమో చూద్దాం."

శైలజ ఒక నెంబర్ డయల్ చేసి, "ఇంట్లో సమాధానం లేదు" అంది. ఆ తర్వాత మరో నెంబర్ డయల్

చేసి కొన్ని క్షణాలు మాట్లాడి రిసీవర్ పెట్టేసి, "ఆఫీసులో కూడా లేడు" అంది.

లాల్ సాలోచనగా జాన్ని చూశాడు.

"నాతో చెప్పకుండా ఆయన ఎక్కడికీ వెళ్ళరు" అంది శైలజ మళ్ళీ.

"కానీ—ఎక్కడికి కెళ్ళాడో తెలుసా?" అన్నాడు జాన్.

"భార్యతో పార్టీ మానుకొని నన్ను రమ్మని చెప్పి, అత్యవసరంగా వెళ్ళే పనులు ఆయనకు లేవు. వెళ్ళినా ఇంతవరకూ తిరిగిరానంతటి పెద్ద పనులు కూడా లేవు. నేను మీనన్కు కూడా ఫోన్ చేశాను. అతనూ తెలియదన్నాడు."

"మీనన్ ఎవరు?"

"నా బాస్ పార్ట్నర్. కానీ కంపెనీ వ్యవహారాలతో అతనికి సంబంధం లేదు. స్లీపింగ్ పార్ట్నర్—పెట్టుబడి పెట్టాడు, అంతే. బాస్ వ్యవహారాలతనికి తెలియవు."

"సరే, జాన్ యిప్పుడొక స్టేట్మెంట్ టైపు చేస్తాడు. మీరు దానిమీద సంతకం చేయాలి. ఆ తర్వాత మనం మీ బాస్ ఇంటికెళ్తాం" అన్నాడు లాల్.

"అక్కడికా! మళ్ళీ ఎందుకు? నేను రాను."

"ఎందుకు రారు?"

"ఈ జన్మలో మళ్ళీ ఆమె ముఖం చూడను."

లాల్ లేచి నిలబడ్డాడు. "వెల్, సెంటిమెంట్స్ మానండి! మీ బాస్ ఎక్కడికి కెళ్ళాడో తెలియదు సరే, ఆయన భార్య ఎక్కడికి కెళ్ళింది? రాత్రినుంచి ఇంట్లో ఎందుకు లేదు? సంఘటల్నిబట్టి చూస్తే మనం అక్కడికి కెళ్ళక తప్పదు.

"శైలజ! మీరు చెప్పే ప్రతి మాటా నిజమయితే తప్పు సహాయపడలేం. ఆల్ రైట్, ఇక మీరు ఈ రోజున ఈ సమయాన, ఈ రివాల్వర్ని మా స్వాధీనం చేసినట్లు స్టేట్ మెంట్ మీద సంతకం పెట్టండి."

2

లాల్ కారు దిగాడు. ఆ తర్వాత జాన్, శైలజ దిగారు.

"లుక్ సిస్టర్!" లాల్ అన్నాడు, "గేటు గడియ వేసి లేదు. తలుపుకి తాళం లేదు. ఓరగా తెరిచి వుంది- చూస్తున్నారా? ఆమె వచ్చేసి వుండాలి. లేదా మీ బాస్ అయివుండాలి—లేదా ఇద్దరూ వచ్చివుండాలి. కాబట్టి మిమ్మల్ని మీరు అదుపులో వుంచుకోండి. రాత్రికిలాగా సిగపట్లకు సిద్ధమైతే నేనొప్పుకోను. మగ వాళ్ళు తన్నుకోవచ్చుగానీ, ఆడవాళ్ళు తిట్టుకున్నా సహించను! అర్థమైందా? ఇక పదండి, లోనికెళ్దాం...."

ముందు లాల్ గేటు తెరుచుకొని లోని కెళ్ళాడు. అతని వెనుక జాన్, శైలజ వెళ్ళారు. జాన్ లోపల తడిగా వున్న నేలను చూసి అన్నాడు—

"క్రింద నేల చూడు! రాత్రి వర్షం పడింది. నేల ఇంకా మెత్తగా వుంది. ఇందులో అడుగు జాడలు లేవు, టైర్ ప్రింట్స్ లేవు—ఇంట్లో ఎవరూ లేరు పార్ట్నర్!"

లాల్ నేలనూ జాన్నీ మార్చి మార్చి చూసి తల వూపాడు.

"శైలజ, మీ బాస్ కార్లో వెళ్ళాడనుకుంటాను?" జాన్ అడిగాడు.

ఆమె అయోమయంగా తలూపింది.

"వెల్, రాత్రి మీరిక్కడికి వచ్చాక వర్షం ప్రారంభ

మెంది. తిరిగి వెళుతున్నప్పుడు కూడా పడుతుండాలి— అందుకే ఇక్కడ మీ అడుగు జాడలు లేవు. వర్షంలో కొట్టుకుపోయాయి. అంతేనా?"

"తిరిగి వెళుతున్నప్పుడు వర్షం వుంది. నేనిక్కడ అర గంట సేపు వున్నాను."

జాన్ లాల్ వైపు తిరిగాడు. "ఇక పోలీసుల్ని పిలవడం మంచిదనుకుంటాను...."

"ఎందుకు?"

"ఈ పరిసరాల్లో నాకేదో వింతవాసన వేస్తోంది" అన్నాడు జాన్ చుట్టూ చూస్తూ, "రాత్రి వర్షం పడుతున్నప్పుడు శైలజ వెళ్ళింది గనుక ఆమె అడుగు జాడ లేర్పడలేదు. అదే వర్షంలో సులోచన కూడా వెళ్ళి వుంటే ఆమె అడుగు జాడలు కూడా ఏర్పడవు. అలాగే అదే వర్షంలో రావ్ ఇంటికి వచ్చినా కారు టైరు గుర్తులుండవు.

"కానీ—ఇక్కడ నేలలో అడుగు జాడలు, టైరు ప్రింట్స్ ఏవీ లేవు. రావ్ రాత్రి వర్షంలో వచ్చివుంటే కారు వుండాలి. అదీ లేదు. కాబట్టి అతను ఇప్పటివరకు ఇంటికి రాలేదు. సులోచన రాత్రి ఉద్రేకంలో వుంది గనుక ఆమె బయటికి వెళ్ళాలనుకుంటే తక్షణం అంటే వర్షంలోనే వెళ్ళాలి. ఆ తర్వాత వర్షం వెలిశాకే తిరిగి రావాలి. కాబట్టి ఆమె జాడలుండాలి. అవీలేవు. ఒక వేళ ఆమె బయటికెళ్ళలేదనుకొంటే ఫోన్ కాల్స్‌కి ఎందుకు సమాధాన మివ్వలేదు? ఆమె రాత్రివెళ్ళి ఇంత వరకూ తిరిగి రాలేదా? అయితే తలుపు లెందుకు తెరిచి వున్నాయి? ఎంత వుద్రేకంలో వున్నా ఇంటినలా తెరిచి పెట్టి వెళుతుందా?"

"అంటే లోపల ఆమె...."

"లోపలే వుండాలి. ఫోన్‌కు రెస్పాన్స్ యివ్వలేని స్థితిలో...."

"అంటే?!" శైలజ అంది కంగారుగా.

"అంటే—మీరిప్పుడు సజీవంగా వున్న ముఖంకాదు, నిర్జీవంగా వున్న సులోచన ముఖం చూడబోతున్నారు" అన్నాడు జాన్.

లాల్ వేగంగా ఇంటికేసి కదిలి వెళ్ళాడు. గబ గబ మెట్లెక్కి తలుపుని చిన్నగా కాలితో నెట్టాడు. తెరుచుకుంది. లోపల నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఎవరూ లేరు. అయినా లాల్ "సులోచనగారూ! మీరు లోపల వున్నారా?" అనర్చాడు.

సమాధానం రాకపోవడంతో సందేహిస్తూ లోనికి నడిచాడు. వేగంగా బెడ్‌రూంవైపు కదిలి ద్వారం దగ్గర ఆగిపోయాడు.

గది మధ్య శవం వుంది.

సీలింగ్‌కి వ్రేలాడుతున్న లైటు వెలుగులో గది స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది. నేలమీద నిర్జీవంగా పడివున్న సులోచన దేహం మీద బ్రా, పావడా తప్ప ఏమీ లేవు.

ఆమె చీర, జాకెట్ బెడ్‌మీద వున్నాయి. బెడ్ ఎడమవేపు వుంది. ద్వారాని కెదురుగా కిటికీ వుంది. అది మూసివుంది. గదిలో ఎక్కడి వస్తువు లక్కడ చెక్కు చెదరకుండా వున్నాయి, ఒక్క బోర్లాపడ్డ పేము కుర్చీ తప్ప.

లాల్‌కి సులోచన ముఖం చూశాక ఆశ్చర్యమేసింది. చావుకు ముందు పెనుగులాడిన సూచనలు ఆమె ముఖంలో లేవు. అయితే రిగర్ మార్టిస్ వల్ల నలభై ఏళ్ళ వయసులో

కూడా బిగి సడలని అందం చెదిరిపోయింది. ఆమె వెల్లకిలా ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నట్లు కన్పిస్తోంది. కుడి చెయ్యి గుండెపైన, ఎడమచెయ్యి నేలమీద. గుండె భాగం నుంచి కారిన రక్తం బ్రాను తడి చేసి, నేల నాక్రమించుకొని ఘనీభవించింది.

లాల్ ఆ దృశ్యం చూసి, నిట్టూర్చి వెనక్కి తిరిగాడు.

బయట ఆవరణలో విగ్రహంలా నిలుచున్న శైలజనూ సిగరెట్ తాగుతూ దిక్కులు చూస్తున్న జాన్‌నీ చూసి, వేగంగా వెళ్ళి కలుసుకున్నాడు.

"బాడ్ లక్! నువ్వన్నదే జరిగింది...."

శైలజ వూపిరి పీల్చడం మరిచిపోయింది. "చనిపోయిందా?"

ఆమెని లాల్ సూటిగా చూశాడు. "అవును. విచిత్రంగా వుంది కదూ? ఇప్పుడు మీ కథనం ఏమిటి?"

"నన్నుమానిస్తున్నారా? నేను మిమ్మల్నే నమ్ముకున్నాను."

"ఇప్పుడు దేవుడ్ని నమ్మినా లాభం లేదు. నిన్నరాత్రి మీ ప్రవర్తనకు ఇప్పటి పరిస్థితి అనుకూలంగా వుంది."

"ఓహ్! నాకేమీ తెలియదు" అర్చింది శైలజ గొంతు చించుకొని. "నాకేమీ తెలియదు. ఆ రివాల్వర్ గురించి నాకేమీ తెలియదు. నేనేమీ చేయలేదు. మిమ్మల్నెలా నమ్మించాలి?"

"డామిట్!" జాన్ కసిరాడు. "తెల్లారి నిద్రలేచి మీ నోటినుంచి అబద్ధాలు విన్నాను. అప్పుడే మీమీద నా కనుమానం వస్తే పోలీసుల కప్పగించేవాడ్ని! నిన్న రాత్రి మీరు వెళ్ళాక ఇక్కడికెవరూ వచ్చినట్టు సూచనలు లేవు. ఘర్షణలో ప్రమాదవశాత్తు మీరు సులోచ

నను చంపేసి వెళ్ళిపోయారు."

"షటప్! నేను చంపివుంటే లాల్ చెప్పినట్లు రివాల్వర్ని చెత్తకుండీలో విసిరేదాన్ని! నేరంచేసి ఎవరైనా పోలీసుల సహాయం కోరుతారా?"

"మీరు డిటెక్టివ్ల సహాయం కోరారు—మా సహాయం. మమ్మల్ని డబ్బుతో కొనేసి సాక్ష్యాధారాల్ని గల్లంతు చేయాలనుకున్నారు. ఈ పని మీరు పోలీసుల సహాయంతో చేయలేరు."

"పోలీసుల్ని పిలవండి! నన్నేవరేం చేస్తారో చూస్తాను!"

"ఛాలెంజ్!" జాన్ పిడికిలి బిగించి బొటన వేలు చూపించాడు.

"మరీ అంత వెర్రి ధైర్యం పనికిరాదు" లాల్ కల్పించుకున్నాడు.

"జాన్, లోపలి దృశ్యం చూశాక నాకో అభిప్రాయం ఏర్పడింది. త్వరపడి నిర్ణయానికి రాకుండా, ఈ వ్యవహారాన్ని ఇంకా లోతుగా చూసి శైలజ విషయం ఆలోచించాలి.

"శైలజ! మీరు నిజం చెప్పండి చాలు; మీరు నిర్దోషులైతే ఈ హత్య మీ మెడకు చుట్టుకోకుండా చూసే బాధ్యత నాది. సగం నిజం చెప్పినా నా నుంచి సహాయం అందదు! ఇక పోలీసులు వచ్చేలోపు నేనడిగే ప్రశ్నలకు చకచకా సమాధానాలివ్వండి.

"జాన్, సుబ్బారెడ్డి కృష్ణన్కు ఫోన్ చెయ్యి."

3

ఇన్స్పెక్టర్ బాలకృష్ణన్ కారు దిగి డిటెక్టివ్లను విష్ చేశాడు,

"హలో ఫ్రెండ్స్! దిస్ మార్నింగ్ నైస్ మార్నింగ్. రాత్రి వర్షంపడి మార్చి ఎండని మాయం చేసింది."

"మబ్బులు విడిపోతున్నాయి. మరికాస్సేపట్లో సూర్యుడు మాడ్చేస్తాడు!" అన్నాడు లాల్. "కాబట్టి లోనికెళ్ళి మనపని చూద్దాం."

"శవాన్ని చూసే ముందు ఈ పరిసరాల్ని గమనించారా?" కృష్ణన్ అడిగాడు.

"మేం శవాన్ని చూస్తామనుకోలేదు. కాని, పరిసరాల్ని గమనించాక లోపల శవం వుందని జాన్ పసిగట్టాడు."

"వెరీ వెల్! అయితే ఇక్కడ అడుగు జాడలు.... టైర్ ప్రింట్స్...."

"ఏవీ లేవు-ఈ అడుగు జాడలు మావి."

కృష్ణన్ తలూపి శైలజను ఓరగా, అనుమానంగా చూసి, "పదండి లోనికెళ్దాం" అన్నాడు.

అందరూ ఇంటి వైపుకు దారి తీశారు. ఇంట్లోకెళ్ళాక శైలజను శవాన్ని చూడనీయకుండా హాల్లో కూర్చోబెట్టి బెడ్‌రూంలో కెళ్ళారు.

ముందు ఫోటోగ్రాఫర్ శవాన్ని ఫోటోలు తీశాడు. తర్వాత డాక్టర్ పరీక్షించాడు. బుల్లెట్ గాయం బ్రాగుండా ఎడమ వక్షాన్ని చీల్చుకుంటూ గుండెను తాకిందని చెప్పాడు. చావు రాత్రి ఏ సమయములోనయినా సంభవించి వుండవచ్చని అన్నాడు. అయితే దేహమంతటా వ్యాపించిన రిగర్ మార్టిస్‌నిబట్టి చావు సంభవించి 12 గంటలపైనే అవుతోందని చెప్పాడు.

లాల్ బెడ్ మీద వున్న చీరనూ, జాకెట్‌నూ పరిశీలించాడు. జాకెట్ ఎక్కడా చిరిగిలేదు, యెక్కడా

రంధ్రాల్లేవు. చీర నలిగినా తెలుసుకోలేనంత ఖరీదైనది.

జాన్ గదిని జాగ్రత్తగా చూడసాగాడు. ఎడమ వైపు బెడ్ ప్రక్కన టేబిల్ వుంది. దాని మధ్య సొరుగు లాగివుంది. సొరుగులో ఏమీ లేవు. టేబిల్ క్రింద ఒకజత హీల్ చెప్పులున్నాయి. టేబిల్ మీదవున్న ఫ్లవర్ వాజ్ ప్రక్కన తాళాల గుత్తి, కొన్ని ఆభరణాలున్నాయి.

బెడ్ మీద దుప్పటి, దిళ్ళు చెదిరిలేవు. కాని, దాని క్రింద బంగారు రంగులో మెరుస్తున్న ఏదో వస్తువుని చూసి జాన్ ఛటుక్కున కూర్చున్నాడు.

"కృష్ణన్! కిటికీ తెరిచి ఇటు రండి!"

కృష్ణన్ తికమకగా చూసి కిటికీ తెరిచాడు. గదిలో మరింత వెలుగువచ్చింది. గబగబ వెళ్ళి జాన్ ప్రక్కన కూర్చున్నాడు. లాల్ వంగి చూశాడు.

"వెల్, అది రిస్టువాచీ!" అన్నాడు జాన్.

కృష్ణన్ చెయ్యిజాపి దాన్నందుకొని చూశాడు: "సరిగ్గా 9-00 గంటలకు ఆగిపోయింది. శవం చేతికి వాచీ వుంది. అయితే ఇదెవరిది?"

"దాన్నిలా ఇవ్వండి!" అన్నాడు జాన్. కృష్ణన్ అందించిన వాచీ తీసుకొని, "మీరిక ఈ గది వివరాలు వ్రాసుకోండి!" అన్నాడు.

లాల్ కిటికీ దగ్గర నిలబడి బయటికి చూశాడు: విశాలమైన తోట, 50 అడుగుల దూరాన ప్రహరీగోడ కన్పిస్తున్నాయి. సిగరెట్ పొగ వదుల్తూ వెనక్కి తిరిగి సూటిగా హాల్లో కూర్చున్న శైలజను చూశాడు. ఆమె చేతులు నలుపుకుంటూ, అసహనంగా కూర్చొనుంది.

ఆ తర్వాత లాల్ దృష్టి ఎదురుగా హాలుకి ఎడమప్రక్క గదిలో పడింది.

గది చీకటిగా వుంది. తలుపులు బార్లా తెరిచి వున్నాయి. లాల్ అనుమానంగా హాల్లోకెళ్ళి తల పైకెత్తి చూశాడు. సీలింగ్ కి వ్రేలాడుతోన్న లైటు వెల్గడంలేదు. తల దించి, మళ్ళీ ఆ గదిలోకి చూసి నడిచాడు. శైలజ ఛటుక్కున లేచి నిలబడింది. లాల్ ఆమెను వారించి కూర్చోమన్నాడు.

ఆ తర్వాత ఎదురుగా గదిలోకెళ్ళి జాగ్రత్తగా కర్చీఫ్‌తో కిటికీ తెరిచాడు. వెలుగు ప్రసరించింది.

అది ఆఫీసు గదిలావుంది. కిటికీప్రక్కన కుర్చీ, టేబిల్, గోడకు రాక్,ఎదురుగా పెద్ద బీరువావున్నాయి. బీరువాపై తలుపులకి అరలు లేవు. అందులో చాలా ఫైళ్ళున్నాయి. క్రింది మూడు అరలకి తలుపులూ, వాటికి తాళాలూ వున్నాయి. కొన్ని ఫైళ్లు, లెడ్జర్లూకూడా నిర్లక్ష్యంగా పడేసివున్నాయి. వీటన్నిటిలో లాల్ దృష్టి నాకర్షించింది ఓమూలవున్న లెటర్ పాడ్.

ఆ లెటర్ పాడ్‌మీద ఏవేవో అంకెలు, పిచ్చిగీతలూ వున్నాయి. సిరాతో వ్రాయడంవలన వాటిలో చాలా వరకు నీటిబిందువులు పడి చెదిరిపోయినట్లున్నాయి.

లాల్ ఛటుక్కున నేలమీదకు వంగి చూశాడు. అలాగే చూస్తూ తలుపువరకూ నడిచాడు. మరుక్షణం అతని పెదవులమీద మందహాసం చోటుచేసుకుంది.

"వహ్వా! రాత్రి వర్షంలో ఇక్కడికొచ్చిన మనిషి చాలా తెలివిగా అడుగుజాడల్ని శుభ్రంచేయడం జరిగిం దన్నమాట!"

"ఎవరు?"

లాల్ తలెత్తి ద్వారంలో నిలబడ్డ జాన్‌ని చూశాడు: "ఎవరికి తెలుసు? శైలజ వర్షంలో రాలేదు—నోట్ ది

పాయింట్."

జాన్ నేలమీద చూశాడు. అక్కడక్కడ లేత గోధుమ వర్ణంలో మరకలు కన్పిస్తున్నాయి.

"శైలజ కథనం నేను నమ్మను!" అన్నాడు జాన్, "ఈ రిస్టువాచీ ఆమెది. దీన్ని ఎప్పుడు, ఎక్కడ పోగొట్టుకుందో చెప్పలేకపోతోంది! కాని—రాత్రి సులోచనతో ఘర్షణలో జారిపోయి వుండవచ్చని అంది. అంతవరకు బాగానే వుంది. అయితే, ఆమె రాత్రి ఎనిమిదిన్నరవరకే ఇక్కడ వున్నానని చెప్తోంది. మరి ఈ గడియారం తొమ్మిది గంటలెలా చూపిస్తోంది? అబద్ధాలకోరు క్లయంట్! ఆమె మనకొద్దు!"

"జాన్! అంత తేలిగ్గా నిర్ణయానికి రావద్దని చెప్పాను. ఇప్పుడీ వ్యవహారం చాలా క్లిష్టంగా తయారైంది. మరి కొందరు వ్యక్తులు వెలుగులోకొస్తే తప్ప ప్రయోజనం శూన్యం—"

లాల్ బయటకు వెళ్ళి గచ్చును జాగ్రత్తగా చూస్తూ నడిచాడు. హాల్లో కొంతవరకే మరకలు కన్పించి అదృశ్యమయ్యాయి.

బెడ్‌రూంలోకూడా వెళ్ళి జాగ్రత్తగా చూశాడు. అక్కడా కన్పించలేదు.

గబగబ బయట వరండాలోకొచ్చి చూశాడు. అస్పష్టంగా కన్పించాయి. కానీ, క్రింద మట్టి నేలలో కన్పించలేదు.

తిరిగి ఆఫీసు గదిలోకొచ్చి ఈసారి వస్తువుల్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించసాగాడు. టేబిల్‌మీద లెటర్ పాడ్ కాయితాన్ని చింపి జేబులో పెట్టుకున్నాడు. వేలిముద్రల నిపుణుడ్ని పిలిచి లైటు స్విచ్ మీద, తలుపులమీద,

టేబిల్ మీద, బీరువా సొరుగులమీదా వేలిముద్రలకోసం గాలించమన్నాడు.

అయినా అతని మనసు నేలమీదే కేంద్రీకృతమై వుంది. మళ్ళీ నేలమీద వంగి గది అంతటా చూశాడు. లేత గోధుమవర్ణంలో మరకలు అంచనాకు మించి కన్పించాయి: కొన్ని ద్వారంవైపు వెళ్తూ, కొన్ని టేబిల్ చుట్టూ, మరికొన్ని బీరువా దగ్గర....

"కమాన్ !బాత్ రూం కెళ్దాం!" అన్నాడతను హఠాత్తుగా.

అప్పుడే కృష్ణన్ లోనికొచ్చాడు: "ఎందుకు? మూత్రానికా?"

"ఆ అవసరం మీ కొచ్చిందా? అభ్యంతరం లేదు, వెళ్ళిరండి!"

కృష్ణన్ నవ్వాడు, "ఇందాకట్నించీ చూస్తున్నాను— మీరు అల్సేషియన్ కుక్కలా ఇల్లంతా తిరుగుతూ...."

"అడుగు జాడల్ని గాలిస్తున్నాను. ఈ అడుగుజాడలు నీటితో కడిగి వెయ్యబడ్డాయి.... నేనిప్పుడు బాత్ రూం కెందుకు రమ్మన్నానో అర్థమైందా?"

కృష్ణన్ తలూపి వెంట వెళ్ళాడు.

బాత్ రూంలో రెండు ఇత్తడి బకెట్లు, రెండు బిందెలు మూడు చెంబులు శుభ్రంగా కడిగి వరుసగా పెట్టి వున్నాయి—తళతళ మెరుస్తూ. వాటిలో నీటిచుక్క లేదు. గది నేల పొడిగా వుంది. తడిసిన గుడ్డలు ఎక్కడా లేవు.

లాల్ బయటికి వచ్చి పెరట్లోకి దారితీశాడు. పెరటి తలుపు లోపలినుంచి తాళం వేసివుంది. గోడ పదడుగుల ఎత్తు వుంది. గోడదగ్గర ఎక్కడా నేల చెదిరి లేదు.

"వర్షంలో వచ్చిన మనిషి వర్షంలోనే వెళ్ళివుండాలి-

అందుకే అడుగుజాడలు లేవు, ఇంట్లో తప్ప!" అన్నాడు లాల్.

"వచ్చిందెవరు?"

"చెప్పలేను."

"సరే—లాల్—ఆ అమ్మాయి మాపులు నాకు నచ్చడం లేదు. ఆమె ఎవరు? ఈ కేసు పూర్వాపరాలేమిటి?"

లాల్ ఇంట్లోకి నడుస్తూ అన్నాడు, "నాకు కొన్ని ముఖ్యమైన పనులున్నాయి. కేసు వివరంగా జాన్ మీకు చెప్తాడు. ఇక్కడ మీ పని ముగిశాక మా ఆఫీసుకి తీసు కెళ్ళి మీకో వస్తువు బహూకరిస్తాడు."

"ఏ వస్తువు?"

"హత్యాయుధం....కమాన్, శైలజా! మనం మీనన్ ఇంటికెళ్దాం" లాల్ శైలజ మోచెయ్యి పట్టుకొని బయ టికి దారితీశాడు.

4

సోమాజిగూడలో ఒక ఇంటిముందు కారాపి, "ఈ ఇల్లేనా?" అనడిగాడు లాల్.

శైలజ తలూపింది. ఇద్దరూ కారు దిగి లోనికి నడి చారు. మెట్లదగ్గర ఓ ఆరేళ్ళ అబ్బాయి ఎదురుపడి; "ఆంటీ! డాడీ ఇల్లాయ్!" అనర్చాడు.

లాల్ తికమకగా చూశాడు.

"మళయాళం" అంది శైలజ, "కిట్టూ! నీ మమ్మీ ఏతుఁ?"

"అకత్తు వాయిక్కు కయూణుఁ!"

"విళిక్కు!"

కిట్టూ లోనికురికాడు.

లాల్ శైలజను ఆశ్చర్యంగా చూశాడు, "మీకు

మళయాళం వచ్చా?"

శైలజ నవ్వింది. "అంతంతమాత్రం. కానీ మీనన్‌కూ అతని భార్యకూ తెలుగు బాగా వచ్చు."

లోపలినుంచి ఓ ముప్పై ఏళ్ళ స్త్రీ బయటకొచ్చింది. ఆమెను చూస్తూనే శైలజ కళ్ళలో నీళ్ళు పెల్లుబికి వచ్చాయి. పరిగెత్తి వెళ్ళి గట్టిగా చుట్టుకుంది.

ఆ స్త్రీ కంగారుపడి, లాల్‌ని అయోమయంగా చూస్తూ, "శైలజా! ఏం జరిగింది? ఆయనెవరు?" అంది.

"డిటెక్టివ్ లాల్!....అక్కా, నన్నిక నువ్వే రక్షించాలి!"

"ఎందుకు! ఏం జరిగిందసలు!"

శైలజ ఆమెను విడిచి దూరంగా జరిగింది: "నువ్వూహించనిది- నేనూ వూహించనిది-సులోచన చనిపోయింది; హత్య చేయబడింది!"

ఆ స్త్రీ వూపిరి బిగబట్టింది "ఏమిటీ! నువ్వనేది—"

"క్షమించండి" లాల్ ముందుకెళ్ళి అన్నాడు. "నేను మీ భర్తని కలుసుకోవాలి. ఆయనెక్కడున్నారు?"

ఆమె నెత్తుటిచుక్క లేని ముఖంతో లాల్ దగ్గరకొచ్చింది. అతన్ని పరీక్షగా చూసి, పూడుకుపోయిన స్వరాన్ని సవరించుకొని, "నా పేరు వాసంతి" అంది. ఆ తర్వాత అనుమానంగా చూస్తూ ఆత్రతగా అడిగింది:

"నాకేమీ అర్థంగావడం లేదు. సులోచన చనిపోయిందా? ఇది నిజమా. నేను నమ్మను"

"నేను మీవారి గురించి అడిగాను."

ఆమె నిట్టూర్చింది, "క్షమించండి, ఆయనెక్కడికెళ్ళారో నాకు తెలియదు. ఉదయం పది గంటలకు డిటెక్టివ్ దినేష్‌తో వెళ్ళారు....ఎక్కడికో తెలియదు."

లాల్ ముందుకు జరిగాడు "డిటెక్టివ్ దినేష్? దేనికి? అతనితో ఏం పని?"

"ఆయన—వ్యవహారాలు నాకు తెలియవు."

"దినేష్ అడ్రసు ఏమిటి?"

"తెలియదు."

"ఫోన్ నెంబర్?"

"అదీ తెలియదు! అతనీ మధ్యే బెంగుళూరు నుంచి వచ్చి ఆఫీసు తెరిచాడు."

"అతను మీ వారితో ఏం మాట్లాడాడో తెలుసా?"

"తెలియదు."

"సరే, సాంబశివరావు గురించి మీకు తెలుసా?"

"ఆయన కేమయింది?"

"ఆయన నిన్నటినించి కన్పించడం లేదు."

"ఓహ్! ఏమిటిది? అసలేం జరిగిందో నాకు చెప్పండి! రావ్ ఎక్కడికెళ్ళారు? సులోచనను ఎవరు చంపారు? శైలజ ఎందుకిలా భయిపడుతోంది? మీరెవరి తరఫున-"

ఆమె ప్రశ్నల వర్షానికి అడ్డు తగిలాడు లాల్, "మీ వారికి ఆఫీసు వుందా?"

"—కానీ అక్కడి కెళ్ళారనుకోను."

"ఎందుకనుకోరు?"

"ఈ మధ్య ఆయన బయటి పనులతో బిజీగా వుంటున్నారు."

"సరే—ఆఫీసు అడ్రసు ఇవ్వండి—అదృష్టాన్ని పరీక్షించుకుంటాను."

వాసంతి అడ్రసు చెప్పింది. లాల్ థాంక్స్ చెప్పి సెలవు తీసుకొంటూ శైలజను చూశాడు.

"నేను మీతో రాను!" ఛటుక్కున అందామె.

"అవును, లాల్. ఆమె నిక్కడే వుండనివ్వండి!" వాసంతి అంది.

లాల్ ఇద్దర్నీ తదేకంగా చూసి సరేనని తలూపాడు.

5

జూబ్లీ ట్రాన్స్‌పోర్ట్ కంపెనీ ఆఫీసు టాంక్‌బండ్ దగ్గర సాగర్ వ్యూ బిల్డింగ్ రెండో అంతస్తులో వుంది.

లాల్ అక్కడికి చేరుకొని, ఆఫీసుబాయ్ వారిస్తున్నా అతన్ని మృదువుగా ప్రక్కకు తప్పించి, స్వింగ్‌డోర్స్ నెట్టుకుంటూ లోనికెళ్ళాడు.

లోపల ఎదురెదురుగా కూర్చున్న ఇద్దరు వ్యక్తులు అవాక్కయిపోయి మాటలాపేశారు.

వాళ్ళలో నలభైఏళ్ళ మనిషి లాల్‌ని ఎగాదిగా చూసి "లోనికొచ్చే ముందు తలుపు తట్టడం సాంప్రదాయం. ఎవరు మీరు?" అనర్చాడు.

"నా పేరు లాల్. డిటెక్టివ్‌లు కొన్ని సమయాల్లో సాంప్రదాయాల్ని పాటించవనసరం లేదనుకొంటాను...."

మరో మనిషి—పాతికేళ్ళ యువకుడు ఛటుక్కున లేచి, "గ్లాడ్‌టు మీట్యూ, మిస్టర్ లాల్!" అంటూ కరచాలనం చేసి, "మిస్టర్ మీనన్! నన్ను కిక్ ఇచ్చి ఈ కేసును మిస్టర్ లాల్ కప్పగిస్తారని నాకు తెలియనే లేదు!" అన్నాడు.

మీనన్ ముఖం చిట్లించి కలవరంగా చూశాడు.

ఆ యువకుడు నిండుగా నవ్వి అన్నాడు. "కూర్చోండి, మిస్టర్ లాల్! ముందు నన్ను పరిచయం చేసుకోనివ్వండి! నా పేరు దినేష్—డిటెక్టివ్‌ని. నెలరోజుల క్రితం ఇక్కడ ఆఫీసు తెరిచాను. మా వూరు బెంగుళూరు. అక్కడ తెలి

సిన ముఖాల్లో విలువ వుండదని ఇక్కడికొచ్చాను."

లాల్ కూడా నవ్వాడు. "చాలా సంతోషం. మీ గురించి నేనింకా విన్లేదు. ఇక్కడ పోలీసుల పర్మిషన్ తీసుకున్నారా?"

"నా లైసెన్స్ దేశవ్యాప్తంగా చెల్లుతుంది."

"మీ రేదేనా కేసును దేశవ్యాప్తంగా పర్యటించి దర్యాప్తు చేయవచ్చు. కానీ ఎక్కడైనా ఆఫీసు తెరవాలంటే పోలీసు పర్మిషన్ లేనిదే అసాధ్యం—మీరు చట్టాన్ని రక్షించాలనుకుంటే—అందుకు పోలీసుల సహకారం వుండాలనుకుంటే—"

ఈ మాటలు విని దినేష్ ముఖం ఎర్రబడింది.

"ఆ విషయం నాకు తెలుసు. నేనిక్కడ కొత్త. నాకిక్కడ నమ్మకం కుదిరితే తప్పక పర్మిషన్ కోరతాను."

"నన్ను కలవండి—మీ పని సులువు చేస్తాను."

"థాంక్యూ! అయితే మీరిక్కడికి......... ఎందుకు వచ్చారు?"

"మీ క్లయింట్‌తో మాట్లాడాలి. డోంట్ బాదర్, మీనన్ మీ క్లయింటే."

మీనన్ అనుమానంగా చూసి, "ఏం మాట్లాడాలి?" అన్నాడు.

"మీరు సౌత్ ఇండియా ఎంటర్‌ప్రైజెస్ ఫరంలో పెట్టుబడి పెట్టారా?"

"అవును."

"అయితే మీ పార్ట్‌నర్ సాంబశివరావు గురించి మాట్లాడాలి."

మీనన్ సిగరెట్ వెలిగించి నింపాదిగా అన్నాడు, "నా పార్ట్‌నర్ సాంబశివరావు నిన్న సాయంత్రంనుంచీ

కన్పించడంలేదని శైలజ ఇందాక ఫోన్ చేసింది. అంతకు మించి నాకేమీ తెలియదు. ఆ కంపెనీలో నేను వర్కింగ్ పార్ట్‌నర్‌ననిగాను—స్లెలెంట్ పార్ట్‌నర్‌ని— పెట్టుబడి పెట్టాను అయిదేళ్ళక్రితం. బిజినెస్ వ్యవహారాలతో నాకు సంబంధం లేదు. సంవత్సరాంతానికి లాభాలు తీసుకోవడమే నా పని!"

"ఎంత వాటా వుంది?"

"ఇరవై అయిదు శాతం. యెందుకు?"

"లాభాలెలా వుంటున్నాయి?"

"లాభాలు తృప్తికరంగా లేకపోతే వాటా వాపసు. స్టాపిట్! అసలేమిటీ ప్రశ్నలు?"

"లాభాలు తృప్తికి మించి వుంటున్నాయా?"

"ఉంటున్నాయి, కానీ...."

"ఏమిటి?"

"ఈ ప్రశ్నలు దేనికి?"

"మీరు మాట మార్చేస్తున్నారు. లాభాలు తృప్తికరంగా వుంటున్నాయో, లేదో నిస్సందేహంగా చెప్పండి!"

మీనన్ లాల్‌ని ఓసారి తీక్షణంగా చూసి, "తృప్తికి మించి వుంటున్నాయి - సందేహం లేదు. కానీ ఈ సందేహాలన్నీ మీ కెందుకో అంతుబట్టడంలేదు. మీరిప్పుడు లైను మార్చేశారా—డిటెక్షన్‌నుంచి టాక్స్ఆఫీసరుకి?"

"మేం అన్ని వేషాలూ వేస్తాం కదూ దినేష్? ఓ. కే. మిస్టర్ మీనన్, ఇక రావ్ గురించి చెప్పండి: ఆయన ఎక్కడి కెళ్ళారు?"

"ముందే చెప్పాను-నాకు తెలియదు."

"ఆయన చాలా అసాధారణ పరిస్థితుల్లో అదృశ్య

మయ్యారు. లేక ఆయన అదృశ్యమే అలాటి పరిస్థితులకి దారితీసి వుండవచ్చు. ఆయన ఆచూకీ తెలుసుకోవడం ఇప్పుడు చాలా ముఖ్యం!"

"నన్నడుగుతా రెందుకు! ఆయన భార్య నడగండి! స్నేహితుల్నడగండి! స్టాఫ్ నడగండి!" తీవ్రస్వరంతో అన్నాడు మోనన్.

"ఇక్కడికొచ్చేముందు ఆ ప్రయత్నాలన్నీ చేశాను. ఫలించలేదు. ఆయన సిటీలో లేరని తెలిసింది. ఆయన ఎవరికీ చెప్పకుండా మాయమయ్యారు. అయినా ఆయన పార్ట్‌నర్‌గా మీ రేమీ కంగారు పడకపోవడం కొన్ని అనుమానాలను కలిస్తోంది...."

"నా మీద అనుమానమా!"

"నిస్సందేహంగా! రాత్రి ఆయన భార్య హత్యచేయబడింది. ఆధారాల్నిబట్టి నిన్న సాయంత్రంనుంచీ రావ్ ఇంటికి రాలేదు. ఆమె హత్య, ఆయన అదృశ్యం, ఇక్కడ మీరు డిటెక్టివ్‌తో చర్చలు.... వెల్, వీటన్నిటికీ ఏదో సంబంధముందనుకొంటున్నాను."

మోనన్ తటాలున లేచాడు. లాల్ చేతులు పట్టుకుని "సులోచన హత్య చెయ్యబడిందా?" అనరిచాడు.

అతని ముఖంలో తెచ్చిపెట్టుకున్న కంగారు చూసి లాల్ నవ్వాడు.

"ఈ విషయం మీకు ముందే తెలుసుకదూ?"

"ఏమిటీ! నాకిప్పుడే తెలిసింది."

"—అని మీ మాటలు చెప్తున్నాయి. ముఖం కాదు. మీరు నటిస్తున్నారు. చాలా విషయాలు దాస్తున్నారు" అన్నాడు లాల్ మోనన్‌ను చూసి నవ్వుతూ "రాత్రి మీరు రావ్ ఇంటికెళ్లారు. అప్పుడక్కడ సులోచనతో

శైలజకు ఘర్షణ జరుగుతోంది. శైలజ తప్పించుకొని వెళ్ళిపోయాక మీరింట్లో ప్రవేశించి దుస్తులు మార్చుకొంటున్న సులోచనను షూట్ చేశారు. ఆ తర్వాత రివాల్వర్‌ని శైలజ బ్యాగులో పెట్టారు. ఇప్పుడు దినేష్‌తో ఈ హత్య విషయంలో తీసుకోవల్సిన జాగ్రత్తల్ని చర్చిస్తున్నారు."

మీనన్ ముఖంలో నెత్తురుచుక్క లేదు.

"మిస్టర్ లాల్!" దినేష్ అర్చాడు కోపంగా చూస్తూ "మీరు అర్థంలేని ఆరోపణలు చేస్తున్నారు. మీనన్‌తో నా సంబంధాన్ని అపార్థం చేసుకుంటున్నారు. ఆయన నా సహాయం ఇవాళ కోరలేదు—వారం క్రితం కోరారు. ఆయనకు ఏ హత్య గురించీ తెలియదు. ఒక కంపెనీ కేసులో సాక్ష్యాధారాల్ని సేకరించడానికి నన్ను నియమించారు. వారం రోజులుగా నా దర్యాప్తు కొనసాగుతోంది. ఆయన్ను రోజూ కలుసుకొంటున్నాను."

"ఏ కేసు దర్యాప్తు చేస్తున్నారు?"

"ఒక కంపెనీకి సంబంధించింది. ఆ కంపెనీ మిస్టర్ మీనన్‌ను చీట్ చేస్తోంది. ఇంతకంటే ఏమీ చెప్పలేను. ఈ వృత్తి నియమాలు మీకు తెలుసు."

6

జాన్ గుప్పుమని సిగరెట్ పొగ వదిలి నవ్వాడు. "ఈ కేసు అట్టర్ ప్లాప్ అవుతుంది పార్ట్‌నర్! భారీ తారాగణం వున్నా పసలేని కథతో ముస్తాబయిన సినిమాలా! నెవర్ మైండ్, కృష్ణన్‌కు రివాల్వర్ ఇచ్చాను. ఈ కేసు వివరించి చెప్పాను. చక్కగా విని ఆనందించాడు. ఈ రివాల్వర్ మీద శైలజ కోమలమైన వ్రేళ్ళ తాలూకు ముద్రలుంటాయి. మరి కాస్సేపట్లో ఆమె మృదు

వైన హస్తాలకు ఇనప సంకెళ్ళు పడతాయి—పూర్ క్రీచర్. ఇంకా సువ్వామె గురించి ఎందుకు తాపత్రయ పడుతున్నావు?"

"సువ్వామె పరిస్థితి చూసి ఎందుకానంద పడుతున్నావు?" అన్నాడు లాల్ కఠినంగా. "రాత్రి ఆమె రావ్ ఇంటికెళ్ళింది గనుక—సులోచన చేతిలో రివాల్వర్‌తో ఘర్షణ పడింది గనుక—హత్యాస్థలంలో ఆమె రిస్టువాచీ ఆమె మాటల్ని అబద్ధం చేసింది గనుక—సువ్వామె ననుమానిస్తున్నావా?

"వెల్, హత్య జరిగినప్పుడు సులోచన ఒంటిమీద చీరలేదు, జాకెట్ లేదు. ఒప్పుకొంటావా? అంటే ఆమె ఒంటిమీద బ్రా, పావడాతో శైలజతో తలబడిందా? శైలజ వెళ్ళి తలుపు తడితే—అప్పుడే పార్టీనుంచి వచ్చి దుస్తులు మార్చుకొంటున్న సులోచన అర్ధనగ్నంగా వచ్చి తలుపు తీసిందా? అలాటి పని సభ్యతగల ఏ స్త్రీ చెయ్యదు."

"అలా ఎందుకు చెయ్యాలి? శైలజ వెళ్ళి తలుపు తడితే సులోచన వచ్చిందెవరో అడిగి తెలుసుకుని-తలుపు తీసే వుంది లోనికి రమ్మని కేకేసి వుండాలి. అప్పుడు శైలజ లోనికెళ్ళి, అర్ధనగ్నంగా వున్న సులోచనతో..." జాన్ మాటలా పేశాడు. ఉన్నట్టుండి అతని కళ్ళు మెరిశాయి.

"అసలు సులోచన అర్ధనగ్నంగా ఎందుకుండాలి? ఆమె జాకెట్ మీద బుల్లెట్ రంధ్రం లేదు గనుకనా! హత్య జరిగాక హంతకురాలు శవంమీద చీర, జాకెట్ తీసేసి—రంధ్రం పడ్డ జాకెట్‌ను మాయంచేసి, మరో జాకెట్ అక్కడ ఎందుకు పడెయ్యకూడదు?"

లాల్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. "అవును, అలా జరగవచ్చు. పార్టీకెళ్ళినప్పుడు ఆమె ఎలాంటి జాకెట్‌లో వుందో తెలుసుకోవాలి."

జాన్ నవ్వాడు "అలాటి జాకెట్లు ఆమెకెన్ని వున్నాయో తెలుసుకోలేం."

"డామిట్! ఇక ఆ విషయం వదిలెయ్. జరుగుతున్న సంఘటనల్నిబట్టి చూస్తే మీనన్ డిటెక్టివ్ సహాయం కోరడం నా కనుమానం కలిస్తోంది."

"రాత్రి అతని ఎలిబీ చెక్‌చేస్తే అనుమానం తీరు తుంది. హత్య జరిగిన యింట్లో అడుగు జాడలు యెవరివో కావు. శైలజవి. ఆమె వర్షం పడక ముందు అక్కడి కెళ్ళలేదు. పడుతున్నప్పుడు వెళ్ళి హత్య చేసింది. అందుకే అడుగు జాడల్ని—"

హఠాత్తుగా ఫోను మ్రోగడంతో జాన్ చిన్నగా నవ్వి "కృష్ణన్ అనుకుంటాను" అన్నాడు. "శైలజ అరెస్టు గురించి శుభవార్త చెప్పడానికి...."

లాల్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు "యస్, లాల్ హియర్" అన్నాడు.

"మిస్టర్ లాల్, నేను సాంబశివరావుని" అంది అవతలి కంఠం.

"వాట్?"

"మిస్టర్ లాల్! నేనిప్పుడే వచ్చాను. ఇంటికెళ్లి పొరుగువాళ్ల నోటినుంచి దారుణమైన వార్త విని చలించి పోయాను. నా భార్య చనిపోయింది! ఘోరమైన చావు" రావ్ గొంతు ఒక్కసారిగా పూడుకుపోయింది. "రాత్రి నేను ఇంట్లో వుండి వుంటే.... ఓహ్! ఈ దారుణం జరి గేది కాదు. ఇలా జరుగుతుందని కల్లో కూడా...."

"రాత్రి మీ రెక్కడున్నారు!" లాల్ అడ్డు తగిలాడు.

"విజయవాడలో. మిస్టర్ లాల్, మీరు శైలజను తీసుకెళ్ళారని తెలిసింది—ఆమె ఏంచేసింది? దయచేసి ఒకసారి నా ఆఫీసుకొస్తారా ఆమెతో, విషయాలు వివరంగా మాట్లాడుకుందాం?"

"అలాగే, మీరక్కడే వుండండి" లైను కట్ చేసి లేచాడు లాల్.

జాన్ కు విషయం చెప్పి, మీనన్ ఇంటికి ఫోన్ చేసి శైలజను తక్షణం ఆమె ఆఫీసుకు బయలుదేరమన్నాడు.

ఆ తర్వాత డిటెక్టివ్ లు సాంబశివరావు ఆఫీసుకెళ్ళారు. ఆఫీసు ముందు కారాగడం, ఆటోలోంచి శైలజ దూకడం ఒకేసారి జరిగాయి. ఆమె ఫేర్ చెల్లించడం మర్చిపోయి కంగారుగా వచ్చి లాల్ చెయ్యి పట్టుకొంది.

"ఏం జరిగింది? బాస్ వచ్చారా?"

లాల్ తలూపాడు.

"ఓహ్! నా ముఖం ఎలా చూపించను!"

"ఎలాటి భయం లేకుండా; ఎలాటి భావాలు కనిపించకుండా."

లాల్ ఆమెతో ఆఫీసులో కెళ్ళాడు. జాన్ ఆటో ఫేర్ చెల్లించాడు.

ఆఫీసులో రావ్ అసహనంగా పచార్లు చేస్తూ కనిపించాడు. అతని బట్టలు మాసిపోయి వున్నాయి. ముఖం అలసిపోయింది, జుత్తు రేగిపోయింది. ఎడతెరిపి లేకుండా సిగరెట్ పీల్చేస్తున్నాడు.

లాల్ శైలజతో లోనికెళ్ళి కూర్చున్నాడు. తర్వాత జాన్ వచ్చాడు.

లాల్ ఒకసారి గడియారం చూసుకొని, రావ్ నిచూసి

అన్నాడు:

"మిస్టర్ రావ్! నిదానించండి. ప్రాణం లాటరీలో డబ్బులాటిది—పోతే తిరిగిరాదు! కాబట్టి కర్తవ్యం ఆలోచించండి. మీరెంత మనసు విప్పి మాతో మాట్లాడితే అంత త్వరగా మీ భార్య హత్యకు కారణమైన వ్యక్తిని శిక్షించి ఆమె ఆత్మకు శాంతి చేకూర్చినవారవుతారు—"

రావ్ కొన్ని క్షణాలు నిశ్చలంగా లాల్ ముఖంలోకి చూసి అన్నాడు:

"నన్నేం చేయమంటారు? నా భార్య హంతకుడ్ని పట్టుకోడానికి నేనెలా ఉపయోగపడతాను? చెప్పండి!"

"నిన్న మీరు అకస్మాత్తుగా ఎవరికీ తెలియకుండా విషయవాడ ఎందుకెళ్ళారు?"

"నా పర్సనల్ పనిమీద. నిన్న మధ్యాహ్నం విజయవాడలో పార్టీనుంచి ఫోన్ వచ్చింది. సులోచనతో పార్టీకి వెళ్ళే ప్రోగ్రాం కాన్సిల్ చేసుకొని బయలుదేరాను. నిన్న ఎనిమిది గంటలకు శైలజను రమ్మని చెప్పినట్టుకూడా జ్ఞాపకం. కదూ శైలజా?"

శైలజ తలూపింది.

"ఆ పార్టీ ఎవరు? మీతో ఏం సంబంధం?"

"అది టాప్ సీక్రేట్. నా బిజినెస్ వ్యవహారాల గురించి అడిగే హక్కు మీకు లేదు. ఇలాటి అనవసర ప్రశ్నలతో కాలం వృధా చెయ్యడ మెందుకు? మీ సందేహాన్ని నివృత్తి చేస్తాను, వినండి: రాత్రి నేను విజయవాడలో వున్నట్లు మీకు ఎలిబీ కావాలి. —హోటల్ నరకి మేనేజిమెంటుకి ఫోన్ చేసి నిన్న రాత్రి 12 గంటలకు రూం 124లో ఎవరు దిగారో కనుక్కోండి. రూం ఎప్పుడు ఖాళీ అయిందోకూడా కనుక్కోండి.

"ఈ మధ్యాహ్నం 11 గంటలకు ఖాళీచేశాను. ఆ మధ్య కాలమంతా ప్రతి క్షణానికీ నా కదిలికలు తెలుసుకోవాలంటే వీలుగాదు. నేనక్కడ కలుసుకున్న వ్యక్తుల గురించి చెప్పను. అయినా నా భార్య హత్యలో నన్నే అనుమానిస్తారనుకోను."

"మేం అనుమానించడంలేదు, వాస్తవాలు సేకరిస్తున్నాం. మీనన్ మీద మీ అభిప్రాయమేమిటి?"

"అతనికీ వ్యవహారంతో సంబంధం ఏమిటి!"

"అతనొక డిటెక్టివ్ సహాయం కోరుతున్నాడు. అందుకేదో కారణం చెప్పినా అది సబబనిపించడంలేదు. మీలాగే రహస్యాలు దాస్తున్నాడు. నిన్నరాత్రి ఇక్కడ వర్షం కురిసింది. మీ ఇంట్లో చాలా అడుగుజాడలు కనిపించాయి. రాత్రి మీ ఇంట్లో ప్రవేశించిన మనిషి దేనికోసమో సోదా జరిపి వుండాలని నా అనుమానం...."

రావ్ ముఖం ఆకస్మాత్తుగా ఎర్రబడింది.

లాల్ మళ్ళీ అన్నాడు, "మీ కంపెనీలో అతనికి మంచి లాభాలొస్తున్నాయని చెప్పాడు. కానీ, ఆ మాటలు మనస్ఫూర్తిగా అన్నట్లు అతని ముఖం చెప్పలేదు. మీ భార్య హత్యగురించి చెప్పినప్పుడుకూడా కృత్రిమంగా కంగారు కనబర్చాడు. అంతేకాదు, డిటెక్టివ్ దినేష్‌కూడా తాను రహస్యం దాస్తున్నాననుకొంటూనే నిజం చెప్పేశాడు. అతనొక కంపెనీ చీటింగ్ కేసు దర్యాప్తు చేస్తున్నాడట....మీరు మీనన్‌ని చీట్ చెయ్యడంలేదూ?"

రావ్ బోనులోపడ్డ ఎలుకలా చూశాడు. కాస్సేపటి తర్వాత ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి అన్నాడు:

"మిస్టర్ లాల్, ఒక నేను మీ దగ్గర రహస్యాలు దాచను! పరిస్థితి పూర్తిగా అర్థమైపోయింది! మీనన్

మాటల్లో మీరు పసిగట్టిన నిజం నిజమే! మూడేళ్ళనుంచి కంపెనీకి లాభాలు రావడంలేదు. నేనతన్ని చీట్ చేస్తున్నాను. తప్పుడు లెక్కల్లో నష్టాన్ని సృష్టించి ఈ మూడేళ్ళు అక్రమంగా కొంత డబ్బు నా స్వంతం చేసుకొన్నాను. దాన్ని కొందరికి లోన్స్‌గా ఇచ్చాను. అది బ్లాక్ మనీ—కాబట్టి సెక్యూరిటీ బాండ్స్ రహస్యంగా దాచాను. ఆ బాండ్స్ కొన్నాళ్ళకి చెల్లిపోయి వడ్డీతో సహా డబ్బంతా తిరిగి వస్తుంది. కాబట్టి ఆ డబ్బును ఒక సినిమా డిస్ట్రిబ్యూటింగ్ కంపెనీలో పెట్టుబడి పెట్టాలనుకున్నాను. అందుకే నిన్న విజయవాడకూడా వెళ్ళి వచ్చాను. నెల రోజుల్లో డబ్బు సిద్ధం చెయ్యాలి.

"కానీ ఈ విషయాలన్నీ మోహన్ యెలా తెలుసుకున్నాడో అర్థం గావడం లేదు. అతను డిటెక్టివ్‌ను నియమించాడంటే కచ్చితంగా ఆ బాండ్స్‌ని గాలించి కోర్టులో దావా వేయడానికే!"

"ఆ బాండ్స్ మీ రెక్కడ పెట్టారు?"

"ఇంట్లో, నా ఆఫీసులో కాదు—మరో చోట రహస్యంగా. ఆ బాండ్స్ కారణంగానే నా భార్య ప్రాణాలు కోల్పోతే అందుకు ప్రాయశ్చిత్తంగా నా నేరాన్ని ఒప్పుకొని శిక్ష అనుభవించడానికి సిద్ధంగా వున్నాను."

లాల్ తేలిగ్గా నిట్టూర్చి జాన్‌ని చూశాడు.

"సరే, మీరు వెళ్ళి బాండ్స్ వున్నాయో, లేవో చూడండి. లేకపోతే పోలీసులు సెర్చ్ వారంట్‌తో మోహన్ దగ్గరికెళ్తారు. వుంటే, మౌనంగా వుండిపొండి—మీరు చీట్ చేస్తున్నట్లు మోహన్ ఆరోపించేవరకూ. ఇక, మీ రివాల్వర్‌తో మీ భార్య హత్య జరిగిందని మీకు తెలుసా?"

"నా రివాల్వర్‌తోనా!" రావ్ అర్చాడు.

"అవును. మీ రివాల్వర్‌తోనే!"

"ఓహ్, దాన్ని శైలజకిచ్చాను!"

"నాకిచ్చారా!" అయోమయంగా అంది శైలజ.

"నాన్సెన్స్! వారం క్రితం షూటింగ్ నేర్చుకొంటానంటే నాగార్జునసాగర్ తీసికెళ్ళి నేర్పిందెవరు?"

"కానీ—తర్వాత దాన్ని మీ కార్లోనే పెట్టేశాను!"

"ఎక్కడ?"

"గ్లోవ్ కంపార్టుమెంట్‌లో!"

"మరి నాకెందుకు చెప్పలేదు?"

"ఎలా చెప్పాలి! చెప్పే అవకాశం, సమయం, మీ వెకిలిచేష్టలతో.... చిలిపి మాటలతో నాకిస్తేనా!"

రావ్ ముఖం యెర్రబడింది: "నీ మాటలు మితిమీరుతున్నాయి! నన్నవమాన పరుస్తున్నావు!"

"నిజంచెప్పి నన్ను నేను రక్షించుకోవాలి! మీ పరువు కోసం నేనెందుకు బలికావాలి?"

"ఐసీ! ఆల్ రైట్ బేబీ! ఈ దశకి యెదిగాక నిన్నింక సహించడం కష్టం. నీ అవసరం నాకు లేదు! వెళ్ళిక్కడ్నించి!"

శైలజ ఛటుక్కున లేచి నిలబడింది: "మీ అవసరం నాకేమిటి? ఈ కష్టాల్లో నన్నాదుకొంటారనుకున్నాను. మీ ముసలి వేషాలకు నేను లొంగని కసితో ఈ విధంగా పగ తీర్చుకొంటున్నారు! పదండి, లాల్! నా ఆత్మాభిమానం ముందు ఈ బోడి వుద్యోగమెంత?"

7

జాన్ కారు స్టార్టుచేసి శైలజను చూశాడు: "మీకు షూటింగ్ నేర్చుకోవాలని కోరిక యెందుకు కల్గింది?"

"ఆ కోరిక నాకు కలుగలేదు. ఒకరోజు ఆఫీసులో అతని సొరుగులో రివాల్వర్ చూశాను. దాన్ని చూశాక విచిత్రంగా, వింతగా, అంతలోనే భయంకరంగా— త్రాచుపాములా కన్పించింది. అయినా ధైర్యం చేసి దాన్ని ముట్టుకున్నాను! అప్పుడు నాకు ఇంకా కుతూహలం ఎక్కువై ట్రిగ్గర్ లాగబోయాను....అంతే, అతను గభాల్న లాక్కొని, రివాల్వర్ ప్రయోగించే పద్ధతి అలా కాదని చెప్పాడు."

"తర్వాత?"

"షూటింగ్ నేర్చుకోవాలని ఆసక్తి వుంటే నేర్పుతానన్నాడు. నాకేమీ తోచలేదు. రివాల్వర్ షూటింగ్— అదొక వింత అనుభవంగా వూహించుకొన్నాను! వెంటనే అనాలోచితంగా తలూపేశాను. ఆ నెపంతో అతను నన్ను సాగర్ తీసుకెళ్ళి—"

ఆ తర్వాత ఆమె చెప్పలేకపోయింది. పెదవులు చప్పరించి నిస్సహాయంగా చూసింది.

"మీ పట్ల అతని ప్రవర్తన సవ్యంగా లేకపోతే ఉద్యోగం మానెయ్యాల్సింది."

"అలాగే అనుకొనేదాన్ని. కాని, వదిలేస్తే మళ్ళీ దొరకడం యెంత కష్టమో మీకు తెలుసు. కొందరుంటారు—ముసలితనంలో పడుచుతనపు అనుభవాలు గుర్తొచ్చి విపరీత చేష్టలకు పూనుకొంటారు. నిజానికి వాళ్ళకు ఎలాంటి ఉద్దేశమూ ఆసక్తీ వుండవు! అమ్మాయిల్ని వేధించి తృప్తిచెందడం అదొక రకం వైపరీత్యం! నేను పట్టించుకునేదాన్ని కాదు."

"మీరు రివాల్వర్‌ని నిజంగా కార్లోనే పెట్టారా?"

"నిజంగా పెట్టాను. అతను ఒప్పుకోడు—నామీద

కసితో!"

"వీరిద్దరూ నిజం చెప్తుండవచ్చు" లాల్ అన్నాడు, "రావ్ కి తెలియకుండా సులోచన కాల్చించి రివాల్వర్ తీసి ఇంట్లో పెట్టివుండవచ్చు. వెల్, మిస్ శైలజ! చూస్తున్నకొద్దీ మీకీ చిక్కుల్లో లోతుగా ఇరుక్కుంటున్నారు. ఇప్పుడు మరొక ఉపద్రవం రాబోతోంది: ఇన్ స్పెక్టర్ మిమ్మల్ని అరెస్టు చేస్తాడు.

భయపడకండి. రివాల్వర్ మీద వేలిముద్రలున్నంత మాత్రాన మీరు హంతకులు కాలేరు. ఈ కేసులో కొన్ని అంశాలున్నాయి: హత్యా సమయం, అనుమానితుల ఎలిబీలు, శవ స్థితి, ఇంకా ఇతర ఆధారాలు—వీటన్నిటినీ జాగ్రత్తగా పరిశీలించి లోపం యెక్కడుందో కనిపెట్టాలి. కాబట్టి నిశ్చింతగా ఉండండి. మా సామర్థ్యం పైన విశ్వాసం వుంచండి...."

8

మర్నాడు ఉదయం 11 గంటలకు డిటెక్టివ్ లు కృష్ణన్ ఆఫీసుకు చేరుకొన్నారు.

కృష్ణన్ చుట్టూ నిపుణులమధ్య కూర్చొని చర్చలు జరుపుతూ కన్పించాడు. అతని ముఖం ఉద్రిక్తంగా, ఆందోళనగా వుంది.

లాల్ ముందుకు వచ్చి, "ఏం జరిగింది?" అన్నాడు.

కృష్ణన్ తలెత్తి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. అంతలోనే ఉద్రేకం. ఆందోళన, ఆశ్చర్యం—అన్నీ అణుచుకొని నవ్వాడు:

"ఏమీ లేదు, ఈ కేసు శైలజమీద ఫైలు చెయ్యడానికి అన్ని రిపోర్ట్సు సిద్ధమయ్యాయి."

"ఏమిటవి?"

కరిష్ణన్ గొంతు సవరించుకున్నాడు.

"హత్య జరిగిన రాత్రి రావ్, మీనన్‌ల ఎలిబీలు చెక్ చేశాను. సందేహం లేదు. హత్య జరిగిన సమయంలో రావ్ విజయవాడ వెళ్తూ దారిలో, ఆ రాత్రంతా విజయవాడలో హోటల్ నర్తకి గదిలో వున్నాడు.

"మీనన్ ఆరోజు సాయంత్రంనుంచీ ఇంట్లోనే వున్నాడు. హత్యా సమయంలో అతనికి బొంబాయి రూట్లో చెక్‌పోస్టునుంచి ఫోన్ వచ్చింది. బొంబాయి నుంచి వస్తున్న అతని కంపెనీకి చెందిన ఒక ట్రక్కును రిజిస్ట్రేషన్‌కు సంబంధించిన కారణాలవలన నిర్బంధించారు. అప్పుడు మీనన్ అక్కడికెళ్ళి వ్యవహారం పరిష్కరించుకున్నాడు. ఈ విషయం నేను చెక్‌పోస్టు అధికారులతో రూఢి చేసుకొన్నాను.

"కాబట్టి హత్యా సమయంలో అనుమానితు లిద్దరూ హత్యా స్థలానికి దూరంగా వున్నారు.

"ఇక - శైలజ నిన్న రాత్రి 8 గంటలకు రావ్ ఇంటి కెళ్ళి 9 గంటలకు తిరిగి వచ్చానంటోంది గానీ—ఆమె ఫ్లాట్‌కు తిరిగి వచ్చినట్లు ఎలిబీ లేదు. ఆమె ఫ్లాట్‌లో ప్రవేశిస్తోండగా యెవరూ చూడలేదు. ఆమెను డ్రావ్ చేసిన ఆటోవాలా యెవరో తెలియదు!"

కృష్ణన్ అందర్నీ ఉత్సాహంగా చూసి మళ్ళీ అన్నాడు: "కాబట్టి మెడియర్ ఫ్రెండ్—ఆమె తొమ్మిది గంటలకు ఫ్లాట్‌కు చేరుకుందని మీరు నమ్ముతారా? హత్య 9-10 గంటలమధ్య జరిగింది. ఆమె వర్షంలో రావ్ ఇంటికి 9 గంటలకు వెళ్ళింది. నిన్న సాయంత్రం రావ్ నాకు ఫోన్ చేసి శైలజ వారం క్రితం తన రివాల్వర్ తీసుకుందని చెప్పాడు....

"ఆ రివాల్వర్ తిరిగి ఇవ్వాలన్న ఉద్దేశంతో దానితోబాటు శైలజ రావ్ పిలుపు నందుకొని వెళ్ళింది. అప్పుడే సులోచన పార్టీనుంచి వచ్చి బెడ్ రూంలో బట్టలు మార్చుకొంటోంది. శైలజ వర్షంలో బాగా తడిసి వుండటంవల్ల, చలికి వణుకుతూ తలుపు తోసుకుని లోనికి ప్రవేశించి, ఆఫీసుగదిలోకెళ్ళి చీకట్లో నిలబడింది. కానీ రావ్ ఇంట్లో లేడని ఆమెకు తెలియదు.

"సులోచన ఆమెను పసిగట్టి బయటికి రమ్మని కేక పెట్టింది. అప్పుడామె ఒంటిమీద బ్రా—పావడాతో వుంది. శైలజ భయపడ్తూ బయటికొచ్చింది. భర్త తనను పార్టీకి పంపి, శైలజను యెందుకు రమ్మన్నాడో సులోచనకర్థమైంది. అంతకు ముందునుంచీ వాళ్ళిద్దరి వ్యవహారం ఆమెకు తెలుసు.

"శైలజ బెడ్ రూంలోకెళ్ళాక ఇద్దరిమధ్య ఘర్షణ జరిగింది. పెనుగులాటలో శైలజ రిస్టువాచీ వూడిపోయింది. అది హత్య సమయాన్ని స్పష్టంగా సూచిస్తుంది—సరిగ్గా 9 గంటలకు. శైలజ సులోచన దాడినుంచి రక్షించుకోడానికి బ్యాగులోంచి రివాల్వర్ తీసింది. అప్పుడు పరిస్థితి ఇంకా విషమించింది. ఇద్దరిమధ్య పెనుగులాటలో శైలజ చేతిలో రివాల్వర్ ప్రేలింది. బుల్లెట్ సులోచన గుండెల్లోకి దూసింది. శబ్దం యెవరికీ వినిపించలేదు—ఆకాశం గర్జిస్తోంది."

"ఆ తర్వాత ఏం జరిగింది?" అడిగాడు జాన్.

"జరిగింది తెలుసుకొని శైలజ కంగారు పడింది. వెంటనే ఆఫీసు గదిలో, హాల్లో, బెడ్ రూంలో, వరండాలో.... అన్నిచోట్లా అడుగుజాడల్ని శుభ్రంగా కడి

గేసి బయటపడింది."

"అంతేనా?"

"అంతే!" కచ్చితంగా చెప్పేశాడు కృష్ణన్.

లాల్, డాక్టర్ వైపు తిరిగి అడిగాడు, "హత్యా సమయం నిన్న రాత్రి 9-10 గంటలమధ్య నిర్ణయించారా?"

"అవును."

"నమ్మకంగా చెప్తున్నారా?"

"నమ్మకంగానే చెప్తున్నానండీ!"

"హత్యకు ముందు సులోచన తెలివి తప్పిందేమో చెప్పగలరా?"

"చెప్పలేను—తెలివి తప్పించే పదార్థమేదీ ఆమె శరీరంలో లేదు."

"అంతర్గతంగా కాదు....బహిర్గతంగా ఆమె దేహం మీద తెలివితప్పే వత్తిడి పడిందా?"

"ఆమె తల వెనుక భాగంలో బొప్పి కట్టింది. కాని అది చావుకు ముందు ఏర్పడిందని చెప్పలేను."

"ఎందుకు చెప్పలేరు?"

"బుల్లెట్ దెబ్బ తిన్నప్పుడామె నిలబడివుంది. బుల్లెట్ తగిలి వెల్లకిలా పడింది. అందువల్ల తల బొప్పికట్టవచ్చు."

"బుల్లెట్ సూటిగా గుండెల్లో దూరిందా?"

"లేదు. యేటవాలుగా రాసుకుంటూ వెళ్ళింది — గుండెను గాయపరుస్తూ భుజంలోకి....తర్వాత బయటికి."

"బయటికా?"

"అవును. యెడమ వక్షంనుంచి భుజంలోకి రంధ్రం వుంది. కానీ బుల్లెట్ లేదు!"

"ఏమైంది?"

"అదే తెలియడం లేదు! ఆ విషయమే చర్చించు కుంటున్నాం. బుల్లెట్ దేహాన్ని చీల్చుకొంటూ బయట కెళ్ళిందన్నది మాత్రం నిశ్చయం. కాని గదిలో ఎక్కడా అది కన్పించలేదు - రక్తంమడుగులో కూడా లేదు!"

"బ్రాలో యిరుక్కొని వుండవచ్చు." జాన్ అన్నాడు.

"లేదు....దుస్తుల్లో యెక్కడా లేదు!"

"శవాన్ని తరలిస్తున్నప్పుడు అంబులెన్స్‌లో జారి పడవచ్చు."

"అంబులెన్స్‌ని క్షుణ్ణంగా సోదా చేశాం—లేదు!" అన్నాడు కృష్ణన్.

"స్ట్రెచర్ మీద తరలిస్తున్నప్పుడు ఆవరణలో ఎక్కడైనా పడవచ్చు." మళ్ళీ అన్నాడు జాన్.

కృష్ణన్ అడ్డంగా తలూపాడు, "ఇలాంటి సంఘటనలు చాలా అరుదుగా జరుగుతాయి. శవాన్ని తరలించినప్పుడే మేం హత్య జరిగిన గదిని సీల్ చేశాం. బుల్లెట్ శరీరం లోంచి దూసుకెళ్ళింది కాబట్టి అంబులెన్స్‌లోనో—స్ట్రెచర్‌లోనో—పడే వీలులేదు. గదిలోనో పడాలి! కానీ ఎక్కడా లేదు. మిస్టర్ లాల్, శవాన్ని మొదటి సారిగా మీరే చూశారు—అప్పుడు బుల్లెట్‌ని కూడా చూశారా?"

"లేదు—చూసివున్నా శైలజను కాపాడాలన్న దుర్బుద్ధితో మాయం చేయను!"

"క్షమించండి, నా ఉద్దేశం అది కాదు...."

"ఓ కే! ఇప్పుడు శైలజమీద హత్య యెలా నిరూపిస్తారు? సులోచనను చంపిన బుల్లెట్ ఈ రివాల్వర్ నుంచి వెలువడిందని యెలా అనుకోవాలి?"

"గాయాన్నిబట్టి బుల్లెట్ కాలిబర్‌ను అంచనా వేసి రివాల్వర్ నుంచి వెలువడిందని తెలుసుకోవచ్చు." అన్నాడు కృష్ణన్.

లాల్ తల తిప్పి బాలస్టిక్స్ ఎక్స్‌పర్ట్ ఇస్కిందర్‌ని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

ఇస్కిందర్ అడ్డంగా తలూపి అన్నాడు: "నో సర్, గాయాన్నిచూసి బుల్లెట్ క్యాలిబర్ చెప్పలేం. మోస పోతాం. దేహ-కణాలకి సాగే గుణముంది. బుల్లెట్ తాకి నపుడు దాని క్యాలిబర్‌కు అనుగుణంగా వ్యాకోచించి, తర్వాత ఆ క్యాలిబర్ కంటే తక్కువ పరిమాణానికి సంకోచిస్తాయి. ఈ సంకోచం వివిధ కారకాల మీద ఆధారపడివుంటుంది—నిర్దిష్టంగా అంచనా వేయలేం.

"అయితే, బుల్లెట్‌ని చూసి ఆ గాయం దానివల్ల ఏర్పడిందని సుమారుగా చెప్పగలం.

"కానీ ఈ కేసులో బుల్లెట్ లేదు. అయితే దాని క్యాలిబర్‌ని గాయాన్నిబట్టి గాక బ్రెయిన్‌లో ఏర్పడ్డ రంధ్రం ఆధారంగా అంచనా వేసినా—అది ఈ రివాల్వర్ నుంచే వెలువడిందని చెప్పలేం, బుల్లెట్ లభించేవరకూ.

"ప్రతి బుల్లెట్ ప్రేల్చబడ్డప్పుడు బ్యారెల్ లోపలి తలంలో సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంగా, మనిషి వేలిముద్రలవంటి విశిష్టతతో, ప్రత్యేకంగా చెక్కివుండే రేఖాకృతుల్ని సంతరించుకుని బయటపడుతుంది.

"కాబట్టి—ఫలానా బుల్లెట్ ఫలానా రివ్వాల్వర్ నుంచి వెలువడిందని చెప్పడానికి టెస్టు బుల్లెట్స్ పరీక్షలు జర పాలి."

"వెరీ వెల్! అయితే ఈ రివాల్వర్ హత్యకు ఉప యోగించబడిందని చెప్పలేం-అంతేనా?" అన్నాడు లాల్.

"అవును."

"కానీ రివాల్వర్‌లో ఒక బుల్లెట్ షూట్ చెయ్యబడింది కదా!" కృష్ణన్ అర్చాడు.

"మిస్టర్ ఇస్కిందర్, ఈ రివాల్వర్ చివరిసారిగా ఎప్పుడు షూట్ చెయ్యబడిందో చెప్పగలరా?"

"సుమారు 48 గంటల క్రితం."

"ఎలా చెప్తున్నారు?"

"ఈ రివాల్వర్ మీద ప్రయోగాలు చేశాను. ఖాళీ షెల్‌లో బుల్లెట్ అవశేషాలమీద రసాయనిక పరీక్ష—బ్యారెల్ సిలి—ఛాంబర్‌లో గ్యాస్, బ్యారెల్‌లో బేస్ పౌడర్ వాసన తీవ్రత—వీటి నాధారంగా చెప్పగలను."

"సరే, అయితే బుల్లెట్ ఎలా మాయమైందనుకొంటున్నారు."

ఇస్కిందర్ కాస్సేపు సందేహించి అన్నాడు: "బుల్లెట్ ప్రయోగించిన దిశనుబట్టి చూస్తే అది వక్షాన్ని ఎడమవైపునుంచి తాకి, గుండెను రాసుకుంటూ భుజంలోంచి పైకి వెళ్ళింది. అంటే, షూట్ చేసిన మనిషి క్రిందకు వంగి వుండాలి, లేదా నేలమీద కూర్చొని వుండాలి. ఇద్దరి మధ్య సుమారు పదడుగుల దూరం వుండవచ్చు. కాబట్టి ఆ రేంజిలో బుల్లెట్ దేహాన్ని చీల్చుకొంటూ వెళ్ళి గోడలోనో, సీలింగ్‌లోనో ఇరుక్కునే అవకాశం వుంది."

"సీలింగ్ కాంక్రీటుది" అన్నాడు కృష్ణన్.

"ఆ దూరంనుంచి బుల్లెట్ కాంక్రీటులోకి సులభంగా 4 అంగుళాలు, గోడలో ఇటుకలుంటాయి కాబట్టి 4 నుండి 6 అంగుళాలవరకూ దూసుకుపోతుంది."

జాన్ అన్నాడు: "దాని మార్గంలో అడ్డంకులేవీ లేక

పోతే మాసుకుపోవచ్చునేమోగానీ, దేహంలోంచి బయట పడేసరికి అది చాలా శక్తిని కోల్పోయి నీరసించిపోతుంది ఇస్కందర్ గారూ!"

అందరూ గట్టిగా నవ్వేశారు.

ఆ తర్వాత లాల్ అన్నాడు, "వెరీ వెల్! బుల్లెట్ దేహంలోంచి బయటపడి సీలింగ్‌కో, లేక గోడకో తాకితే క్రిందపడిపోవాలి—లోనికి చొచ్చుకుపోదు! కాని గదిలో ఎక్కడా అది దొరకలేదు. ఎందుకు దొరకలేదు? ఈ సమస్యను ఛేదించడానికి ఇప్పుడు నా మెదడులో ఒక రహస్యద్వారం తెరుస్తాను. చూడండి."

"ఏమిటది?" కృష్ణన్ అడిగాడు.

"కిటికీ తలుపులు."

"కిటికీ తలుపుల్లో రంధ్రాలెక్కడా లేవు!" కృష్ణన్ అరిచాడు.

"నెవర్ మైండ్, హత్య జరిగినప్పుడు తలుపులు తెరచి వుండవచ్చు."

అందరూ విస్తుపోయి చూశారు.

"అంటే—బుల్లెట్ బయటికి దూసుకెళ్ళిందా!" ఇస్కందర్ అన్నాడు.

"నిస్సందేహంగా! ఇంతకంటే అది మాయమవడానికి మరో మార్గం ఏదేనా వుందా, మైడియర్ ఫ్రెండ్స్?" అన్నాడు లాల్.

9

కృష్ణన్ గది తలుపు తెరిచి లైటు వెల్గించాడు.

లాల్, జాన్, ఇస్కందర్ గదిలో సీలింగ్‌నీ, గోడల్నీ నిశితంగా పరిశీలించారు.

"ఆల్ రైట్, ఎక్కడా రంధ్రాలు లేవు!" అన్నాడు

లాల్, "ఇక కిటికీ చూద్దాం!"

అందరూ కిటికీ దగ్గరికెళ్ళి రెక్కల్ని పరిశీలించారు.

"దటీజ్ రైట్! ఇందులోకూడా రంధ్రాల్లేవు! ఇక తెరవండి!" మళ్ళీ అన్నాడు లాల్.

కృష్ణన్ కిటికీ తలుపు తెరవడంతో రివ్వుమని గాలి లోనికి వీచింది. అందరూ బయట ఆవరణలోకి కళ్ళలో సెర్చిలైట్లు పెట్టుకొని చూశారు.

"బుల్లెట్ బయటికెళ్ళిందని ఏమిటాధారం?" కృష్ణన్ అడిగాడు.

లాల్ నవ్వుతూ కిటికీ ఫ్రేము పైభాగం చూపించాడు.

కిటికీ ఫ్రేము పైభాగం చెక్కలో ఒక మూల అర్ధ చంద్రాకారంలో తొలిచినట్లు గాడి కన్పిస్తోంది.

"బుల్లెట్ అలా దూసుకెళ్ళింది....అదీ ఆధారం!" అన్నాడు లాల్.

ఇస్కందర్ ఛటుక్కున కిటికీ ఎక్కి ఆ గాడిని పరిశీలించాడు.

"యూ ఆర్ ఫెంటాస్టిక్, మిస్టర్ లాల్. ఈ గాడి బుల్లెట్ వల్ల ఏర్పడిందే!"

లాల్ తలూపాడు. "బుల్లెట్ ఈ ఫ్రేమును రాసుకొంటూ వెళ్ళింది. బుల్లెట్ వేగానికి ఈ ఫ్రేము పెద్ద ప్రతిబంధకం కాబట్టి, ఆ బుల్లెట్ బయట ఎక్కడో దగ్గర్లోనే పడివుండాలి. కృష్ణన్, కిటికీనుంచి ఆ ప్రహారీ గోడవరకు క్షుణ్ణంగా గాలిస్తే బుల్లెట్ దొరకవచ్చు."

వెంటనే గాలింపు ప్రారంభమైంది. కృష్ణన్, బయట ఆవరణలో ఇరవై అడుగుల దూరాన గులాబీ మొక్క మడుగులో బుల్లెట్‌ని చూసి, వెర్రిగా కేక పెట్టి కర్చీఫ్‌తో చుట్టేశాడు.

10

సాయంత్రం 4 గంటలకు కృష్ణన్ నుంచి రిపోర్టుకోసం ఎదురుచూస్తున్న డిటెక్టివ్‌లు, స్వయంగా అతనే విచ్చేయడంతో ఆహ్వానించి కూర్చోబెట్టారు.

ఇప్పుడు కృష్ణన్ ముఖంలో బుల్లెట్ దొరికినప్పటి ఉషారు లేదు. అతను విచారంగా కూర్చొని కాస్సేపయ్యాక అన్నాడు:

“ఇస్కెందర్ నా ఆశలన్నీ అడియాశలు చేశాడు! ఆ బెల్లెట్ ఆ రివాల్వర్ నుంచి వెలువడలేదట....!”

జాన్ ముఖం ఎర్రబడింది.

లాల్ నవ్వాడు, “ఆ విషయం నాకు ముందే తెలుసు.. ఆ బుల్లెట్ ఆ రివాల్వర్ నుంచి వెలువడలేదు ముమ్మాటికీ!”

“మరి?”

లాల్ అన్నాడు: “కృష్ణన్, దొంగలు ఎలాంటి అవకాశం చూసుకొని ఇంట్లో జొరబడతారు? ఎవరూ లేనప్పుడు, లేదా అందరూ నిద్రిస్తున్నప్పుడు, లేదా ఆడవాళ్ళు ఒంటరిగా వున్నప్పుడు — అందులోనూ దుస్తులు మార్చుకొంటున్నప్పుడు ఆ అవకాశం బంగారంలా పండుతుంది!

“ఈ మధ్య సిటీలో ఒకానొక హోటల్‌లో ఓ పెద్ద మనిషి బాత్‌రూంలో నగ్నంగా వుండగా, దొంగ ధైర్యంగా లోనికెళ్ళి కావల్సినవి తెచ్చుకున్నాడు — ఆ పెద్దమనిషి చూస్తున్నా వున్న పళంగా వచ్చి పట్టుకోలేక పోయాడు! ఇక స్త్రీల విషయంలో చెప్పనవసరం లేదు.

“దాదాపు ఇలాంటి స్థితిలోనే హత్య జరిగిన రాత్రి సులోచన వుంది. అయితే ఎనిమిది గంటలకు శైలజ వెళ్ళినప్పుడు మాత్రం ఆమె పూర్తిగా దుస్తుల్లో వుంది. శైల

జలో ఘర్షణ జరిగినప్పుడు ఆమె సహనం కోల్పోయి బెడ్‌రూంలో సొరుగులోంచి రివాల్వర్ తీసింది. శైలజ అక్కడికి రివాల్వర్ తీసికెళ్ళలేదు. దాన్ని కార్లోనే పెట్టేసింది. అయితే ఆమెమీద కక్షతో రావ్ ఈ విషయం ఒప్పుకోలేదు.

"సులోచన ఆ రివాల్వర్‌తో శైలజమీద దాడి చేసింది. ఆ దాడినుంచి తప్పించుకోడానికి శైలజ ఆమెను వెనక్కి నెట్టేసింది. సులోచన వెనక్కిపడి చలనం లేకుండా వుండిపోయింది. ఆ అదను చూసుకొని శైలజ బయటకురికి వర్షంలో ఫ్లాట్‌కు చేరుకొంది.

"ఈ ఘర్షణంతా అప్పుడే ఇంట్లోకి వచ్చిన దొంగ బయట నిలబడి కిటికీలోంచి చూస్తున్నాడు. సులోచన తల నేలకి కొట్టుకొని తెలివితప్పింది. అప్పుడే ఆమె తలకు జాప్పి కట్టింది.

"ఈ అవకాశం చూసుకొని దొంగ ధైర్యంగా లోనికి వచ్చి గాలింపు ప్రారంభించాడు. అతనిక్కావలసిన వస్తువు అతి ముఖ్యమైనది కాబట్టి ఆఫీసులో ప్రతి అంగుళం నిదానంగా వెతికాడు. కాని దురదృష్టవశాత్తు కాస్సేపట్లోనే సులోచన తెలివిలో కొచ్చింది. ఆమె లేచి, జరిగింది గుర్తు చేసుకొని, ఇక ఆ వర్షంలో చేయగల్గేదేమీ లేదనుకొని దుస్తులు మార్చుకోసాగింది.

"అప్పుడు లైటు వెలుగులో బయటివాళ్ళకు ఆమె కన్పించే కారణం ఒకటి, వర్షపుజల్లు పడుతున్న కారణం ఒకటి—ఈ రెండు కారణాలవలన ఆమె కిటికీ రెక్కలు తప్పకుండా మూసి వుండాలి.

"ఇంతలో ఆమె హాలుగుండా ఆగదిలోకి వస్తున్న ఆకారాన్ని చూసి భయపడింది. వెంటనే నేలమీద వున్న

రివాల్వర్ అందుకుంది.

"ఈ పరిణామానికి దొంగ అదిరిపోయాడు. ఆమె చేతిలో రివాల్వర్‌ను చూసి, చేసేదిలేక చేతులెత్తి నిలుచున్నాడు.

"అప్పుడా ఇద్దరిమధ్య సంభాషణ జరిగి వుండవచ్చు. సులోచన అతన్ని రివాల్వర్‌తో జాగ్రత్తగా హేండిల్ చేస్తోంది. దొంగ అక్కడినుంచి తప్పుకునేందు కాలోచిస్తున్నాడు. సులోచన అతన్ని ఎంతసేపు హేండిల్ చేసి వుండేదో గానీ—ఇంతలో దురదృష్టవశాత్తూ పెద్దగా గాలివీచి భళ్ళున కిటికీ రెక్కలు తెరుచుకున్నాయి. వాటిని మూయడానికి ఓ క్షణం ఏమరుపాటులో సులోచన ప్రక్కకి తిరిగింది-అంతే, దొంగ ఆ అవకాశాన్ని సమయస్ఫూర్తిగా వాడుకున్నాడు!"

"ఏం చేశాడు?"

లాల్ అన్నాడు, "రెప్పపాటు కాలంలో జేబులోంచి రివాల్వర్ తీసి—సులోచన చేతిలో రివాల్వర్ షాట్ నుంచి తప్పుకోవడానికి ఇస్కిందర్ చెప్పినట్టు వంగి, లేదా కూర్చొని షూట్ చేశాడు. ఉరుముల శబ్దంలో ప్రేలుడు, ఆమె కేక కలిసిపోయాయి. ఆమె నేల కూలింది."

"అప్పుడేం జరిగింది?"

"బుల్లెట్ ఆమె వక్షంలోంచు తెరిచివున్న కిటికీద్వారా బయట వర్షంలోకి దూసుకుపోయింది. దొంగ వెంటనే జరిగింది గ్రహించి కిటికీ మూసేశాడు. హత్యాస్థలంలో ఆధారాలుండకుండా అడుగుజాడల్ని శుభ్రం చేశాడు. అప్పుడు బెడ్ క్రింద శైలజ వాచీ కన్పించింది. దాన్ని చూశాక అతనికో ఆలోచన తట్టింది.ఆమెను ఈ హత్యలో ఇరికించాలనుకున్నాడు. సరిగ్గా హత్య జరిగిన సమయం

9 గంటలకు ఆ వాచీని ఆగేలా డ్యామేజి చేసి, శవం చేతిలో రివాల్వర్‌తో పారిపోయాడు.

"ఆ దొంగకు రావ్ కంపెనీ వ్యవహారాలు, ఉద్యోగుల వివరాలూ తెలుసు. నిండుగా గుళ్ళున్న ఆ రివాల్వర్‌ని నిర్జన ప్రదేశంలో ఒక షాట్ ప్రేల్చి — వేలిముద్రలు తుడిచి దాన్ని — శైలజ ఫ్లాట్‌కు రహస్యంగా వెళ్ళి బ్యాగులో పెట్టాడు."

"అయితే ఆ దొంగ ఎవరు?"

"ఈ కేసులో అతనితో మీ కింకా పరిచయం కాలేదు. వాస్తవాని కతను దొంగ కాదు. వృత్తిరీత్యా ఈ దొంగతనానికి పూనుకున్నాడు. అతను వేలిముద్రలు పడకుండా గ్లోవ్స్ తొడుగుతాడు. నేరస్థలంలో ఆధారాల్ని తారుమారు చేయగలడు. అవసరం వున్నా లేకపోయినా, వృత్తిరీత్యా ఎప్పుడూ రివాల్వర్ ధరిస్తాడు—అతను డిటెక్టివ్ దినేష్—ఈ మధ్యే ఇక్కడ ఆఫీసు తెరిచాడు."

కృష్ణన్ ఒక్క క్షణం స్తబ్ధుడయ్యాడు. "దినేష్! అతనెందుకు దొంగలా మారాడు—దట్ బ్లడీ బాస్టర్డ్! వృద్ధిలోకొస్తాడనుకున్నాను!"

లాల్ అన్నాడు, "మీనన్ అతనికో కేసు అప్పగించాడు. అతని పార్ట్‌నర్ రావ్ తనని చీట్ చేస్తున్నట్టు పసిగట్టాడు. రావ్ ఈ సంగతి నా దగ్గర ఒప్పుకొన్నాడు. తప్పుడు లెక్కలతో డబ్బు వెనకేసుకొని కొందరికి లోన్స్‌గా ఇచ్చాడు. ఆ లోన్స్ తాలూకు సెక్యూరిటీ బాండ్స్ అతనివద్ద రహస్యంగా వున్నాయి. మీనన్ వాటిని స్వాధీనం చేసుకొని కోర్టులో దావా వేయడానికి దినేష్ సహాయం తీసుకున్నాడు. మొన్న రాత్రి రావ్ లేని సమయం చూసుకొని అతనింటికెళ్ళాడు. ఆతర్వాత

అక్కడేం జరిగిందో మీకు తెలుసు .... దట్సాల్, ఇన్‌స్పెక్టర్."

ఆ సాయంత్రం ఇన్‌స్పెక్టర్ బాలకృష్ణన్ దినేష్ ఆఫీసుకెళ్ళి రెయిన్‌కోటులో వున్న అతని రివాల్వర్‌ను స్వాధీనం చేసుకొన్నాడు. దాన్ని పరీక్షించిన బాలస్టిక్స్ నిపుణుడు ఇస్కిందర్, ఈసారి హత్యాయుధం అదేనని ధృవపర్చాడు. కృష్ణన్ వెంటనే శైలజను విడుదల చేసి, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్‌తో మంతనాలు ప్రారంభించాడు.

"మీ మేలు ఎన్ని జన్మలకైనా మర్చిపోను!" అంది శైలజ వణుకుతున్న స్వరంతో, వర్షిస్తున్న కళ్ళతో లాల్ చేతుల్ని తడిపేస్తూ....

లాల్ తేలిగ్గా నిట్టూర్చి, ఆమె భుజంతట్టి, కారు డోర్ తెరిచాడు.

జాన్ కారు స్టార్ట్ చేసి నవ్వాడు, "వెల్! ఈసారి మేం మీ ఇంటితలుపు తడతాం!"

"దేనికి?" అంది శైలజ.

"పార్టీకి! కేసు సక్సెసయినాక అది మా కండిషన్."

—:అయిపోయింది:—